

SÖKAREN

NR 8

1976

LÖSNUMMERPRIS 5:00 inkl moms

RUNDVANDRING HOS TROSSAMFUND

Många är de sökare som allvarligt går runt bland samfundet. De sätter sig i kyrkbänkar och lyssnar på förkunnelsen, talar med präster och vanliga medlemmar, får skrifter med sig hem att studera... Kanske leder denna rundgång slutligen till ett medlemskap, en tro.

Margareta Sundgren-Danell har för Sökaren varit hos olika rörelser, utan att ge sig till känna som en reporter, och berättar i detta nummer om sina omedelbara intryck. På bilden ovan, som tagits av Rein Vålme, är hon, tredje från höger, hos kväkarna.

Sri Chinmoy lär oss "hjärtats väg"

I juni var Sri Chinmoy, som är meditationsledare i FN, på besök i vårt land, inbjuden av en svensk grupp, som följer hans väg, vilken är "hjärtats väg". Han höll föredrag och ledde meditation i Stockholm och Uppsala. Sökaren fick ett samtal med honom på Sri Chinmoy Centre i Uppsala.

Min första fråga var: Vad är Gud? Kan ni beskriva Gud? Han svarade att varje människa har sitt eget sätt att beskriva Gud. Men för sin del valde han att säga att Gud är människans fullkomligt upplysta tillvaro; människans högsta tillvaro är Gud. Till denna tillvaro strävar människan för att bli lika god, lika stor, lika perfekt som Gud, för att bli ett med Gud. Vi är alla Guds barn, men vi förverkligar olika mycket av Gud inom oss. I morgon har du kanske vuxit andligen och blivit mera Gud än i dag.

— För mig, säger Sri Chinmoy också, är Gud oändlig energi och samtidigt den mest upplysta varelse som finns.

— Menar ni att det mänskliga medvetandet är en del av Gud?

— Ja, det är en del av Gud men skall en dag bli upplyst och blir då i stånd att nå Gud. Allting är en del av Gud, även varje del av oss själva, men sinnet måste bli upplyst, innan vi kan förverkliga Gud inom oss.

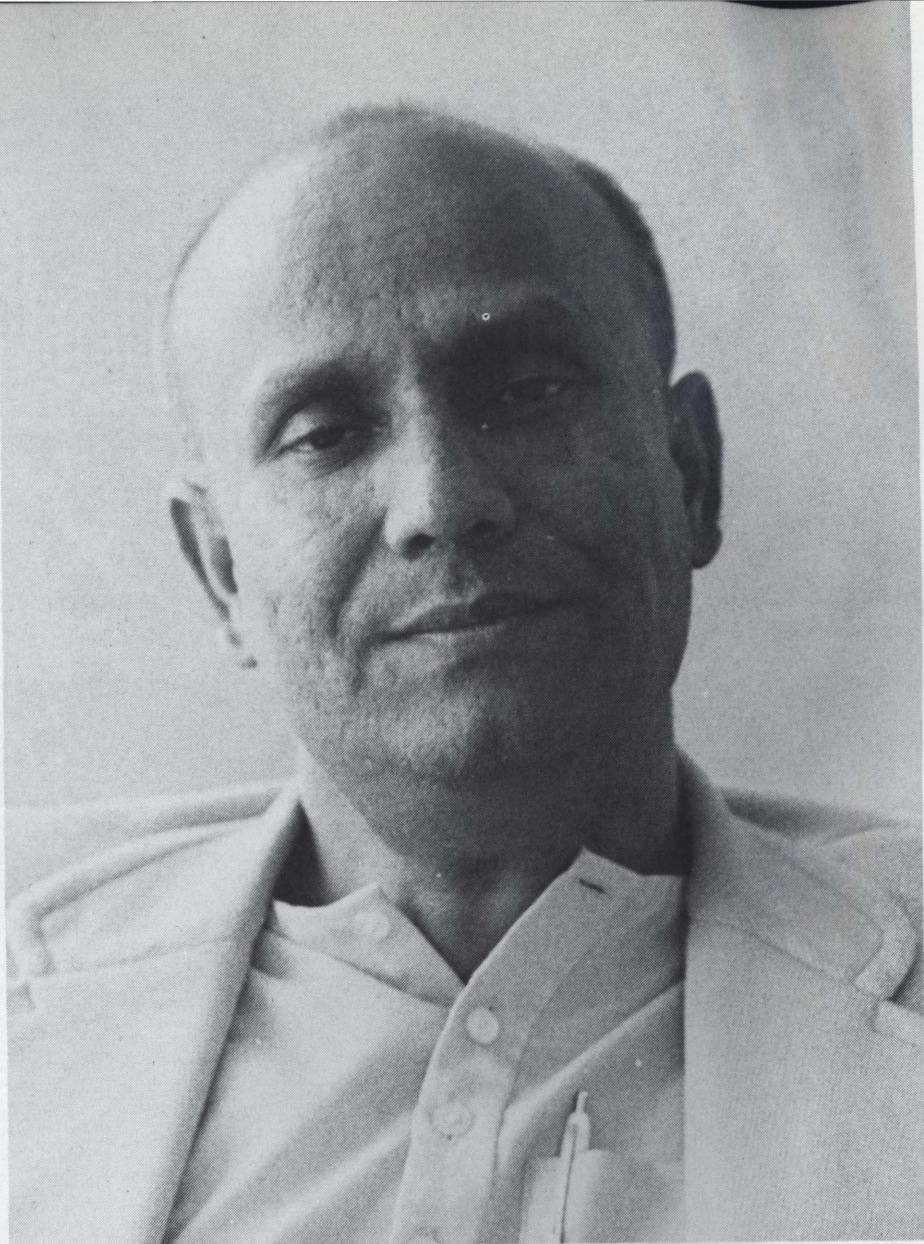
— Men, undrar jag, är inte det mänskliga medvetandet på ett alldeles särskilt sätt en del av Gud?

Sri Chinmoy understryker att det mänskliga medvetandet inte är Gud. Det är begränsat och inte perfekt. Men när det blir upplyst, kan vi helt klart se Guds närvaro.

— Men, envisas jag, i Indien säger man ofta att det finns en identitet mellan det mänskliga medvetandet och Gud. "Jag är Gud."

Men den idén har Sri Chinmoy tydligen inte tagit till sig.

— Det är fel, svarar han. Endast en gestalt som Kristus kan säga: "Jag och Fadern är ett", eftersom hans medvetande var förenat med Guds medvetande. Man är ett med Gud endast om man uppnått gudomlig illumination och frälsning. Om den vanliga människan med

Sri Chinmoy föddes i en liten by i östra Bengalen 1931. Han sägs redan som barn ha uppnått nirvikalpa samadhi, som är ett sällsynt, allomfattande, mystiskt medvetandetillstånd, där det mänskliga jaget är fullständigt sammansmält med det gudomliga. Han tillbringade tjugo år i Sri Aurobindo ashram i Pondicherry. 1964, vid 32 års ålder, kom han till USA, där han sedan dess varit verksam som andlig lärare. Under de senaste fem åren har han varit FNs (ende) meditationslärare. Två gånger i veckan, tisdag och fredag, är det meditationssamling för de delegater och tjänstemän, som vill delta. Man mediterar en timme och ibland håller gurun också ett anförande.

sitt utvecklade liv säger att hon är Gud, så bedrar hon sig själv. Men om hon ber och mediterar under många, många år, så kan hon uppnå ett allt högre medvetandetillstånd och till slut säga att "Gud och jag är ett", liksom Krishna kunde säga det. Genom meditation kan man bli allt mer av Sanningen, allt mer av Gud.

— Så om mannen på gatan säger att han är ett med Gud, så har han fel, konkluderar jag, men när tex Ramakrishna sa detsamma, så hade han rätt?

— Ja, Ramakrishna hade rätt.

Han hade förverkligat Gud inom sig. Liksom Kristus och Buddha gjorde.

Sri Chinmoy sägs ha uppnått nirvikalpa samadhi, som är ett högt mystiskt tillstånd, vilket endast ett fåtal andliga Mästare nått. Jag frågar om han kan beskriva detta.

— Det kan inte beskrivas, svarar han. Det är oändlig sällhet och kan inte uttryckas i ord. Man kan bara uppleva det i glädje.

Jag undrar om nirvikalpa samadhi innebär en upplevelse av enhet med universum? Ja, svarar Sri Chinmoy. Och det är även en käns-

la av enhet med det transcendentala medvetandet. Han talar om två slags medvetande, universellt medvetande och transcendentalt medvetande. Gurun blir ivrig och pratar fort, så jag uppfattar inte hans resonemang. Men till sist slår han fast: nirvikalpa samadhi är ett tillstånd av högsta sällhet.

Och det mänskliga medvetandet, hur vill gurun beskriva det? Han säger att mänskligt medvetande är något mycket begränsat, och i sin begränsning har det alltid en känsla av brist och otillfredsställelse och vill uppnå frihet, gränslöshet och lycka.

Sri Chinmoy är lärare i meditation. Vilket slags meditation rekommenderar han? Han förklarar att han brukar säga till sina elever att de skall göra sinnet absolut lugnt, stilla och rent; sedan kan man meditera.

— En del lärare säger att man skall låta tankarna komma och gå. Men jag anser att man skall göra medvetna ansträngningar under meditationen. Varje tanke är som en börda; om någon lägger en börda på mina axlar, hur skall jag då kunna gå snabbare framåt? Så jag lär mina elever att de inte skall tillåta tankar att komma och gå, utan sträva efter inre lugn, stillhet och tomhet.

I en kort introduktionstext med anledning av Sri Chinmoys framträdanden i Stockholm och Uppsala sägs bl a följande:

"Sökare brukar ofta undra vad de skall göra, då de mediterar tillsammans med Sri Chinmoy för första gången. Det är faktiskt inget särskilt du behöver göra. Försök bara att öppna dig själv mot den andliga kraften som Mästaren för ned, och tona dig själv in i det upplyftande och höga flöde av medvetande som han frambringar. Detta flöde, som kommer att föra dig djupt in i ditt eget inre själv, representerar det egentliga innehållet i Sri Chinmoys undervisning. Gurun lär oss att gå djupt inom oss själva genom att faktiskt ta oss dit. Flödet av hans budskap är inte adresserat till det analyserande och un-

dersökande sinnet, utan till det längtande och accepterande hjärtat. När du mediterar, försök att i ditt hjärta känna en gradvis intensifiering och rening av medvetandet. Försök att en stund glömma bort intellektet och samla all din uppmärksamhet i ditt hjärta."

Vad anser Sri Chinmoy om andra meditationsformer? Han svarar, med en bild, att han vet vad som finns inne i hans eget rum... Andra lärare har andra metoder, men han följer sin egen.

Det är en kärlekens väg som Sri Chinmoy rekommenderar — kärlek till Gud först och främst. Så här står det i en liten skrift av hans hand, som översatts till svenska:

"Vår väg är hjärtats snarare än tankens väg. Därmed är inte sagt att vi är kritiska mot tankens väg. Tvärtom. Vi bara känner att hjärtats väg snabbare leder oss mot målet. Antag att jag vill bege mig till en plats 300 miles härifrån. Jag kan nå min bestämmelseort till fots eller per flyg. Otivelaktigt når jag min bestämmelseort avsevärt snabbare om jag flyger med ett jetplan. Likadant når vi vårt mål mycket snabbare om vi använder vårt hjärta som strävar till Gud än om vi använder vårt sinne som tvivlar. Hjärtat är idel kärlek. Sinnet är ofta idel förvirring. Med hjärtat menar vi det andliga hjärtat, som svämmar över av ren kärlek."

Jag frågar Sri Chinmoy hur man uppnår kärlek till Gud.

— Jo, svarar han, det uppnår man endast genom att förstå att Gud bara är kärlek, ingenting annat. Man älskar inte Gud för att Han är allsmäktig eller allvetande, utan för att Han är kärlek. Om man

tänker på Gud som något mycket stort, kan man bli förskräckt, men om man tänker på Honom som kärlek, så älskar man Gud. En människa kan älska Gud precis som ett barn älskar sin moder, som ger det all sin kärlek.

— Men hur vet man att Gud är kärlek?

Gurun småler och förklarar:

— Om man mediterar och upplever glädje, så frågar man efter källan till den glädjen. Om man dricker vatten, så försöker man inte förstå att man dricker vattnet, utan man glädjer sig åt att dricka det. Man ifrågasätter inte om vattnet finns, utan man njuter av det. Sinnet är idel förvirring, men hjärtat vet. Hjärtat förnimmar Gud. Sinnet kan inte hitta Gud, det endast tvivlar. Om Gud skulle stå framför dig och du använde ditt förstånd, skulle du förneka Hans existens. Men om du använder hjärtat, så vet du att Han finns.

— Vad förståndet inte vet, det vet hjärtat, avslutar jag.

— Precis! Och mitt hjärta säger att du och jag är ett, fastän förståndet säger nej.

Det är alltså inte den filosofiska reflexionens väg som Sri Chinmoy rekommenderar, utan hjärtats väg. Vad jag skulle kalla filosofins eller tankens väg, det benämner han **mental filosofi** till skillnad från psykisk filosofi eller hjärtats filosofi, som är hans väg.

— Den mentala filosofin är tvivlande och granskande, men hjärtats filosofi är något annat. Hjärtats filosofi har tro, men mental filosofi har ingen tro utan bara tvivel, och tvivlet ger upphov till förvirring.

Jag inpassar att han tydligen inte

SM intervjuar Sri Chinmoy.
(Foto: Tomas Angerud.)

tycker om tvivlet men att tvivlet är grundvalen för den moderna vetenskapen.

— Nej, protesterar gurun. Tvivlet är ingen hälsosam process. Tvivlet är endast en svart fläck — det gör oss inte lyckliga.

— I väst diskuterar vi om Gud existerar!

— Vår filosofi sysslar inte med frågan om Gud finns eller inte, utan med hur man blir lycklig. Lycka ger tillfredsställelse. Är man inte lycklig, så är det något fel. Alla strävar efter lycka och tillfredsställelse. Till dem som betvivlar Guds existens, säger jag: ställ er först frågan om ni verkligen är lyckliga! Då svarar de: nej, vi är inte lyckliga. Och jag ger dem rådet: börja be och meditera!

Sri Chinmoy ser den reflekterande tanken med dess tvivel som en fiende till lyckan. Han har skrivit: "I vårt andliga liv, i vår meditation, måste vår första uppgift vara att besegra tvivel." Och vidare: "Vi känner att vår väg är lättare och mer effektiv i det att vi inte behöver läsa miljoner böcker för att få veta vad Sanningen är. Vi behöver inte anstränga vår hjärna dag ut och dag in för att få veta hur Sanningen ser ut. Nej! Sanningen är inom oss och den skriar efter att få komma fram i dagen. Men tyvärr har vi hållit dörren stängd och vi låter inte Sanningen få komma ut."

Kärlekens, hängivenhetens och överlämnandets väg leder snabbast och lättast till Gud, lär Sri Chinmoy. Han säger till sina lärjungar att de varken skall bekämpa världen eller fly från den, utan i stället acceptera världen och slutligen verka som Guds rena och perfekta redskap för att förändra världen. Han skriver: "Vår väg, hjärtats väg, är också accepterandets väg. Vi måste acceptera världen. Om vi drar oss tillbaka till en grotta i Himalaya eller sätter oss på en bergstopp eller dyker djupt ned i den vida blå oceanen och ropar efter personlig förkovran och tillfredsställelse, kommer vi inte att uträtta något för världen. Det blir så här: jag tänker äta mitt lystmäte och låta mina bröder förbli utan mat och svälta. Det är inte bra. Om jag är en sann människa måste jag se till att mina bröder äter med mig. Endast om vi äter tillsammans, kan vi få verklig tillfredsställelse. Likadant i det andliga livet. För en sann andlig Mästare framstår det som en ovillkorlig plikt att äta inför mänsklighetens ögon och dela sin andliga föda med mänskligheten. Om nu mänskligheten i sin helhet inte vill äta som den borde, om många sover och ännu inte gripits av andlig hunger — vad kan den andlige Mästaren då uträtta? Men om det finns några få ärligt hungrande sökande, säger den andlige Mästaren till dem: 'Måltiden är färdig. Låt oss äta tillsammans.'"

SM

Tomas Angerud:

— Mitt möte med Sri Chinmoy har gett och ger mig en djup inre glädje, som jag inte tidigare upplevt i en kommunikation med en annan människa. Den här glädjen, och inspirationen, är för mig kriteriet på att jag nått rätt person — en känsla av att till sist äntligen ha kommit hem efter en lång vandring. För mig är inte Sri Chinmoy främst en yttre person med ett bestämbar utseende och beteende. Han är en inre gudomlig vulkan, en mäktig dynamisk kraft, som vid vissa tillfällen, under tex meditationer, uppenbarar det vidsträckta medvetande som finns bakom personen Sri Chinmoy. Detta medvetande är gränslöst och har sin grund i Gud. Vad som är frapperande med Sri Chinmoy och lett mig till stark sinnesrörelse, är den kraft och levande närvaro som han manifesterar under meditationerna och som gör att man inom sin själs djup, inom sitt medvetande, får uppleva en lyftning och

vidgning av det egna jaget. Där har jag insett förmånen med att få bli inspirerad av en äkta levande andlig Mästare. Sri Chinmoy uttrycker i sitt liv en mäktig, flödande skaparkraft, som kanaliseras inom olika områden. Särskilt fina är de meditationer han håller i FN:s Church Centre för delegater och andra medarbetare, han manifesterar där Frid—Fred, som en levande påtaglig verklighet.

Min upplevelse av Sri Chinmoy är inte primärt dogmatiskt präglad, dvs inte i första hand en anslutning till hans anvisningar och regler för människans moraliska liv. Dogmat transcenderas genom meditation och mystik. Sri Chinmoy verkar för att fördjupa människans andliga längtan och strävan genom att leda varje människa på ett inre och individuellt avpassat sätt. Denna inre personliga vägledning är esoterisk, till skillnad från en mera yttre, läromässigt präglad undervisningsform.

Ake Rommedal:

— Under hela min uppväxt har jag haft en stark tro på någonting som står högre än människan. Detta högre kallar vi här i västerlandet för Gud. Jag gjorde mig ingen större möda för att försöka närma mig Gud. Det blev aftonbön varje kväll, även efter tonåren, och någon bön då jag befann mig i en svår situation eller riskerade att hamna i en.

En dag kom en kamrat till mig och talade om TM. Vi mediterade tillsammans och det kändes skönt, så jag fortsatte att meditera för mig själv nästan varje dag i några månader. Men för varje dag som gick, försvann mer och mer av den sköna känsla som jag hade haft i början och ersattes av en känsla av otrygghet, så jag slutade att meditera. Men intresset för meditation var väckt, så jag läste litet litteratur då och då som berörde detta område.

Några år gick och under tiden växte det fram en allt starkare längtan efter att börja meditera igen. Frågan var bara på vilket sätt.

Svaret kom ganska snart. Samma kamrat som tidigare gjort mig förtrogen med TM, kom och besökte mig och berättade att han hade en guru som hette Sri Chinmoy och vad han stod för, rent allmänt. Jag fick också låna litteratur skriven av Sri Chinmoy som belyste förhållandet guru—lärjunge, meditation m m, med andra ord allt det jag hade undrat över. Samtidigt fick jag en bild av Sri Chinmoy att meditera

Forts. på sidan 26

Ur spillrorna av min smärta

Med spänning och intresse har jag följt Ingmar Bergmans TV-serie Ansikte mot ansikte, vilken gett upphov till en del betänkligheter om det liv jag och många med mig lever.

Liksom de flesta andra är jag en lydig, ärlig, anpassad och snäll person — utåt. Ganska välprogrammerad alltså. En välgjord mask, som det tagit hela mitt trettioåriga liv att omsorgsfullt bygga upp. Detta på bekostnad av undertryckta känslor.

Fraser, ord som inte betyder något — högtidliga, artiga, skojiga allt efter situationen — och som slinker ur en i tid och otid. Alla dessa "hän-synsfulla" tack, smående tack, avmätta tack, tacktack tack i all oändlighet...

Varför spelar man fogligt med i detta tragikomiska drama, som hämmar alla fundamentala mänskliga beteenden på det emotionella planet? Jo! ens outtömliga behov att vara accepterad och omtyckt på alla villkor till priset av ens identitet.

"Visa inga känslor, sånt klarar inte folk av!" Och så går man omkring med en inbillad hänsyn till omgivningen för att inte rubba cirkelarna.

Under många år har jag tillhört "de sökandes skara". Oavbrutet stöter man på "nya" livsfilosofier och det är förvisso inte lätt att hitta i den kolossala mängd skrifter som försöker tränga bakom den vardagliga verkligheten. Profeterna är många och på ett mycket teoretiskt sätt förklarar de "livets mening" — ofta fjärran från mänskliga behov och känslor. Och ibland kan det vara svårt — ja rent av

omöjligt — att placera in "de stora sanningarna" i vardagliga sammanhang. Risker att man oreflekterat anammar en, efter omständigheterna, passande livsåskådning är oerhört stor. Plötsligt sitter man där, fastlåst i ett dogmatiskt tänkande, som egentligen inte överensstämmer med den inre övertygelsen. Då blir man lätt fördömande och högmodig och man sjunker in i sin egen förträfflighet. För visst känns det tryggt att "veta", att ha en säker tro. Men på något oförklarligt vis håller inte denna falska bild någon längre tid. Man känner sig lurad!

Varje gång jag måste ge avkall på mina verkliga känslor stelnar någonting inombords. Meningslösheten breder ut sig som en klabbig massa och förlamar kroppen successivt. En slags skugga, som gör allt mörkt, kallt och överkligt, faller över mig. Tillvaron ter sig främmande och konstgjord. Inom mig föds en längtan bort — att få somna för alltid, slita av den "silversträng", som förenar kropp och själ och förvandlas till en fågel...

"Tänk, att kunna flyga högt över jorden, bort från 'civilisationen' och känna den friska, klara luften genomströmma lungorna. Låta sig fångas av vinden och på utbredda vingar segla över milsvida skogar där tystnadens musik vaggar oroliga själar till ro."

Som barn kunde jag ligga timtals i gräset och titta upp mot sommarhimlen, där en ensam lärka outtröttligt drillade. Och jag förundrades över hur denna lilla fågel kunde åstadkomma sådana ljuvliga toner. Det måste vara av glädje över att kunna flyga, trodde jag.

All den skönhet jag upplevde som barn, tycks vara borta för alltid. Men i själva verket finns den kvar; det är jag som håller på att förlora kontakten med den. Och jag är förvissad om, att det är endast jag själv som kan återuppta förbindelsen.

Min högsta önskan är att en dag (inte alltför avlägsen hoppas jag) få släppa loss all samlad gråt, alla besvikelser och all glädje, som lagrats inom mig. Få tala om att spelet är slut och slita sönder den artificiella mask av behärskning som vuxit fram under åren.

Någon har sagt att efter trettio stelnar människan, alla former av naturliga känslöytringar har blivit undertryckta — då är man vuxen!

Personligen upplever jag mitt "sökande" som en svindlande balansgång på smal lina, varifrån man lätt kan förlora fotfästet. När förnuftet kommer i konflikt med den

snabbt framblixtrande intuitionen uppstår en inre kamp. Den rationella tanken vill ogärna ge vika för ett budskap från det okända.

Ralph Valdo Emerson skriver i sin bok Andliga lagar: "En människa bör lära sig upptäcka och aktgiva på den ljusglimt som inifrån genomblixtrar hennes själ, mer än på glansen från hela firmamentet av skaller och vise."

Mycket tänkvärda ord för en Sökare! Men för att man skall kunna finna det gudomliga inom sig måste kanalerna vara öppna. Jag menar som så: visst är andras "sanningar" av stor betydelse, men till syvende og sist är individen hänvisad till sitt sanna jag. Och frågan är om man vågar stå ansikte mot ansikte med sanningen om sig själv? Det är kanske plågsammare än något annat...

Då är det enklare att acceptera en lagom bekväm ideologi, som man slipper ställa i relation till den egna livsupplevelsen.

När man tittar sig omkring i tillvaron, ser och läser om allt elände på jorden, är det frestande att instämma med Hermann Hesse, när han säger: "Den som begär musik i stället för oljud, glädje i stället för nöjen, själ i stället för pengar, äkta arbete i stället för sysselsättningar och hanteringar, äkta lidelse i stället för lek och spel, för honom kan vår vackra värld här inte bli något hem..."

Kanske inte nu, men någongång, någonstans, vid vägens slut kan vi förverkliga de höga ideal som finns i människans sanna väsen!? Till dess får vi sträva vidare...

*För att nå Dig
måste jag riva murarna
stiga ner i avgrunden
till den underjordiska källa
där livet pulserar.*

*Under den hårda jorden
bultar ett hjärta
i det långsamma vaknandets
dunkel.
Minnen av liv springer upp ur
djupet*

*allting tar jag emot
utforskar och ger tillbaka.
Ur spillrorna av min smärta
skall en värld tändas.*

*För att nå Dig
måste jag tålmodigt lyssna
till de utsagda orden,
inte förtvivla när min tanke
ej når fram till det okända,
där bland molnen
är jag darrande tätt i Din famn
när själen förlorar sig i skuggor.*

Margareta Sundgren-Danell

Rundvandring hos trossamfund

Bilder: Rein Vålme

I somras besökte jag några religiösa samfund i Stockholm. Det skedde efter en idé av Sökarens red. Utifrån samtal med medlemmar och citat ur skrifter har jag velat ge en bild av en sökares första intryck av de olika riktningarna.

Syftet har inte varit att objektivt presentera dessa rörelser; mina observationer och reaktioner är spontana, personliga och subjektiva. Min artikel bör läsas med detta i minnet.

VÄNNERNAS SAMFUND, KVÄKARNA

Det är söndag förmiddag. Stockholm ligger insvept i en slöja av soldis. Termometern visar plus 26 grader C, luften är fuktig, stillastående. Kläderna klibbar på kroppen, när jag sakta vandrar Varvsgatan upp mot Kväkargården.

För första gången skall jag bevisa den tysta andakten, som är utmärkande för kväkarna — eller Vännernas samfund som de egentligen heter.

Jag kommer in i ett uppfriskande svalt rum. En äldre dam hälsar mig välkommen och frågar om jag varit där tidigare. Vid mitt nekande svar får jag en broschyr, som hon ber mig läsa. Min blick faller genast på ett citat av Isaac Penington, som lyder: "O, vänta, vänta efter Gud! Stilla din själ en stund! Vänta efter honom i verklig ödmjukhet och sann lydnad! Vänta, tills ditt eget öga slutet och Guds öga i dig öppnas för de syner, som kommer från honom."

Med dessa ord i sinnet går jag in i andaktsrummet. Där sitter redan ett antal människor samlade — i en ring runt ett bord. De verkar redan vara djupt försjunkna i sig själva. Klockan är ett par minuter i elva och andakten skall pågå i en timme. Jag noterar att församlingen här har en betydligt högre medelålder än hos någon av de andra rörelser jag besökt.

Ganska snart tonar omvärlden bort och jag hänger mig helt åt den frid och tystnad som råder.

Plötsligt rycks jag ur min "dvala". En äldre dam börjar läsa högt ur ett häfte. Tyvärr kommer jag inte ihåg vad texten handlade om. När hon slutat sjunker jag åter in i stillheten. Återigen bryts tystnaden. En man håller ett ganska långt anförande på bred amerikansk sydstatsdialekt. Han talar bland annat om värdet av att känna sig rotfast i tillvaron.

Andaktsmötet är slut. Man räcker leende varandra händerna i en ring. I motsats till den nyss rådande stillheten, pågår nu full aktivitet. Man kommer fram till mig, presenterar sig och jag blir hänvisad till köket där ett dukat bord med allehanda bakverk lyser inbjudande. I en liten trädgård intill samlas vi sedan med våra tekoppar och kakfat. En livlig ordväxling uppstår. Många av besökarna är kväkare från skilda delar av världen — Amerika, England, Indien, Danmark — turister, som vill veta "allt" om Sverige. Jag får tillfälle att öva mina språkkunskaper.

Det var i sanning en märklig andakt, utan vare sig präst eller predikant och utan någon liturgi, ett samfund obundet vid dogmer eller sakrament. Kväkarna tror på "något av Gud" i varje människa, på "ett inre Ljus" som vägleder och inspirerar, på ett gudsfrö som spirar och växer inom var och en som öppnar sig för dess livskraft.

Utanför Kväkargården

TONGIL-FAMILJEN/ UNIFICATION CHURCH

"Man kan inte nå Gud via meditation och självdisciplin, endast genom ett osjälviskt givande och tagande blir människan fullkomlig."

Så säger Sun Myung Moon, Tongil-Familjens grundare. Han föddes i Korea 1920 och hade tidigt starka andliga upplevelser; Gud kallade honom att uppenbara den himmelska sanningen för mänskligheten.

Tongil-Familjen, eller Unification Church, är verksam i över 50 länder. I Sverige är rörelsen relativt nyetablerad och har i skrivande stund 20 medlemmar.

När jag besökte dem på Birger Jarlsgatan 95 i Stockholm, hölls ett föredrag om hälsa — det talades om nödvändigheten av en sund själ i en sund kropp. Runt ett podium, med rörelsens emblem, satt ett femton-tal personer, som uppmärksam skrev ner allt som sades. Senare får jag veta att flera av gruppens medlemmar är vegetarianer och att man fastar en dag i veckan.

Efter föredraget serverades smörgåsar, hembakta bullar och saft. Stämningen var "småleende" och förtrolig, och som förstagångsbesökare blev jag genast omhändertagen. Man ville veta varför jag kommit dit, hur jag fått reda på gruppens existens och så vidare.

Friedhilde Bächle, gruppens ledare, berättade om deras målsättning och svarade välvilligt på mina

frågor. Och så här blev mina intryck av hennes redogörelse.

Tongil-Familjen vill blåsa nytt liv i kristendomen, som enligt dem blivit alltför teoretisk och självupptagen. Man betonar starkt nästkärleken och ser sökandet efter "livets mening" som människans högsta plikt. Genom bön, bibelstudier och fasta kan vi få den gudomliga kraft som hjälper oss att fullständigt ge oss själva för andras skull. Jesus var den högsta formen av givande — en förebild för kärlek. Vi kristna måste sträva efter att likna honom — inte bara i ord, utan i handling. (I Amerika, där rörelsen är starkast etablerad, arbetar man med social hjälpverksamhet — alkoholist- och narkomanvård.)

Om reinkarnationstanken säger man: Människan ges endast ett liv, på jorden. Därför måste sökandet efter Gud vara mänsklighetens högsta strävan under jordelivet.

Vid den fysiska kroppens förintelse fortsätter själen sin väg mot fullkomlighet i en andlig värld. Men själens utveckling är nu starkt begränsad. Endast genom att människor påverkas och leds till goda handlingar i den fysiska världen, kan anden höja sig till fulländning. En individ som lever ett "dåligt" liv, har oerhört små möjligheter att förändra det svåra tillstånd som hans själ hamnar i efter döden.

"Vi är skapade att leva för varandra. Mannen lever för sin hustru och hustrun lever för sin man, det är principen för Guds skapelse. En vacker kvinnas skönhet är inte till för hennes egen tillfredsställelse; den är till för att glädja män."

Detta kan jag läsa i en liten skrift, Nytt hopp, som återger Sun Myung Moons tal — och jag läser vidare:

"När vi slutligen förstår Guds plan för människan i skapelsen, kan vi se att fullkomligheten finns inom räckhåll. Jesus kom som den fullkomlige Adam. Hans första uppgift var att återupprätta sin brud och grunda Guds första familj. De skulle ha blivit mänsklighetens sanna föräldrar. När Jesus återvänder, kommer det att göras möjligt för alla att frambära syndfria barn till världen. Sålunda är äktenskapet det viktigaste medlet för att återupprätta Guds rike på jorden..."

Personligen kan jag inte förlika mig med dessa tankegångar om äk-

tenskapet och det öde som "dåliga" människor erfar efter döden. Det går inte att bortse från det faktum att äktenskapet framstår som en allt omöjligare livsform för många nutidsmänniskor. Sun Myung Moon kallar sin religion odogmatisk — men att styra in individen i trossatser som inte tar hänsyn till tidens förändring, det kallar jag dogmatiskt.

Om människan bara hade detta korta liv till förfogande för att uppnå fullkomning, ja, då skulle nog andevärlden till största delen bestå av förtappade själar och total orättvisa skulle råda. Är detta Guds mening? Då framstår livet för mig som ett stort, löjligt skämt, där människans öde bestäms efter slumpmässigt kastade tärningar.

Trots att min livsåskådning skiljer sig på en del punkter från Tongil-Familjens, var det en positiv upplevelse att möta dessa människor. Deras starka önskan att få arbeta i kärlekens tecken är värd all beundran. Världen kan aldrig få nog av kärlek!

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

På Stora Essingen ligger en liten rödbrun träkyrka, inbäddad i grönska. Det är Liberala Katolska Kyrkan, och Jan Fjellander skall förrätta denna söndags mässa — det kan jag läsa på anslagstavlan utanför.

Här omkring finns vackra villor, omgivna av välskötta trädgårdar. Solen lyser från en klar, blå himmel. I fjärran hörs en kyrkklocka, vars manande toner blandas med

oräkneliga fåglars kvitter. Det doftar ljuvligt från blommorna, träden och gräset, och jag tänker att så här vackert borde alla människor få bo.

Det är tid att gå in i kyrkan, och jag öppnar försiktigt dörren till gudstjänstrummet. Sång från en manskör strömmar emot mig — från ingenstans. Lokalen är mycket enkelt utformad. På altaret står vaser med friska blommor bredvid tända ljus. Det doftar starkt av rökelse. Dagens predikant, Jan Fjellander, går omkring och svänger ett rökelsekar. Han är klädd i en violett, ankellång mässkjorta, som ser lite malplacerad ut till hans sandaler och uppvikta manchesterbyxor. (Vid mina tidigare kyrkobesök, i statskyrkan, har prästerna alltid varit mycket "korrekt" klädda — därav min iakttagelse.) Församlingen är fåtalig och består nästan uteslutande av kvinnor.

Sången har upphört och en tryckande tystnad breder ut sig. Jag bläddrar diskret i den lilla bok där dagens mässa finns beskriven. På ett löst papper, instuckt däri, ombeds besökaren att aktivt medverka i ceremonin.

In kommer predikanten, nu iförd en kortare vit skjorta ovanpå den violetta. Han gör korstecknet, knäböjer framför altaret och vänder sig sedan emot församlingen.

Vi börjar med att sjunga "Den blomstertid nu kommer", dvs han och jag sjunger, ensamma. Lite förvirrat tittar jag mig omkring och undrar varför ingen annan deltar. Lyckligtvis kan jag de båda första verserna utantill och hoppas att det skall räcka — för inte kan jag sluta nu, när jag en gång börjat!

Alla fyra verserna avverkas, de två sista nynnande för min del.

Så småningom deltog även de

Tongil-familjen. (Bilden är inte från Margaretas besök.)

andra i ceremonin. Och trots att vi var så få, var det en fängslande upplevelse.

I sin predikan talade Jan Fjellander om den gudomliga gnista som finns inom varje levande varelse, hur man i vardagens gråhet plötsligt kan erfara glimtar av denna gnista. Det handlade om den enskilda människans personliga upplevelser i relation till omvärlden, till Den Skapande Intelligensen, Gud, som genomtränger allt. Han läste också några underbara dikter av sin far, framlidne biskop Sigfrid Fjellander.

Med "upplyftade" sinnen gick jag därifrån och kände mig barnsligt upprymd. Egentligen hade jag velat ha dikterna nedskrivna men ville inte bryta den fina stämning jag befann mig i.

HARE KRISHNA-RÖRELSEN

Med spänd förväntan vandrar jag en söndag till Hare Krishna-templet på Grevgatan. Några dagar tidigare gav en av munkarna mig en inbjudan efter en "sång och dansuppvisning" på Sergels torg.

Man utlovas "en spännande upplevelse" med musik, vegetarisk festmåltid, informationsföredrag mm, och allt detta helt gratis!

När jag anländer, lite försenad, pågår redan föredraget, som hålls på engelska inför en andäktigt lyssnande skara människor. Det är mest ungdomar av olika nationaliteter, som alla sitter på golvet med korslagda ben.

Jag lyssnar lite förstrött på vad som sägs. De vackra bilderna på väggarna har fångat mitt intresse. Senare får jag veta att de föreställer Krishna (Gud) i olika skepnader.

När föredraget är slut, är det fritt fram för frågor. En flicka undrar hur man skall uppnå Guds-medvetande på bästa sätt. Hon får till svar att den enda rätta metoden är att sjunga, nynna eller meditera Guds heliga namn. Men hon verkar inte riktigt nöjd och upprepar sin fråga, på ett lite annorlunda sätt. Varpå munken börjar recitera mahamantran — "Hare Krsna, Hare Krsna, Krsna Krsna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare" — och de andra faller in. Därmed är det slut på frågestunden.

Nu kommer stora matgrytor fram, och festen kan börja. Alla gäster får först en tallrik med smakbitar av varje rätt. Sedan kan var och en ställa sig i matkön för

Liberala Katolska Domkyrkan, St. Essingen.

jag läsa ett utdrag från Srimad Bhagavatam — vilket betyder den underbara berättelsen om Gudomens Högsta Personlighet — som är en av Vedas följskrifter. Hans gudomliga nåd A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, ledare för rörelsen, håller på att översätta detta verk, som i färdigt skick kommer att bestå av 60 band.

Så här lyder text 37: "En grym och avskyvärd person, som uppehåller sin tillvaro på bekostnad av andras liv, förtjänar att dödas för sitt eget välbefinnande, annars kommer han att genom sina handlingar att gå nedåt."

Innebörden av dessa ord sammanfattas i tidskriften på följande sätt (här i kort referat):

Liv för liv... Statsmoral är att döma en mördare till döden, för hans egen skull. Även de som dödar djur bör anses som mördare, och de är alla underkastade naturlagarnas dom. Ingen kan skapa en levande varelse och därför har ingen rätt att nyckfullt döda en levande varelse. Skrifterna har endast gett tillåtelse för begränsade djuroffer.

Bevare mig för en sådan "filosofi", som i mina ögon är en återgång till en primitiv samhällsordning — en vendettafilosofi! Denna idé utgör förstås inte kärnan i Hare Krishna-rörelsens livsåskådning. Men efter att noggrant ha studerat "hans gudomliga nåd" Srila Prabhupadas uttalanden i ovannämnda tidskrift, framstår han för mig som en man, som ser på världen och mänskligheten med en sorts cyniskt förakt (hans lärjungar må förlåta mig).

ANANDA MARGA

En ung flicka öppnar dörren och visar mig in i våningen. Jag frågar om det skall hållas föredrag här ikväll. Hon förklarar, på engelska, att hon inte förstår mig, och jag upprepar min fråga på hennes språk. Då ber hon mig vänta och försvinner in i ett annat rum.

Efter en stund kommer en yrva-ken ung man, som kallar sig Ramakrishna, och jag får veta att det inte hålls några regelbundna föredrag. Han förklarar sig ändå villig att redogöra för Ananda Marga-sällskaps ideal.

Vi går in i ett större rum, som är mycket spartanskt möblerat: en bokhylla, ett skåp och ett enkelt altare med fotografier av deras lärare; på golvet ligger ett antal kuddar utspridda.

Här lever några ungdomar i kollektiv. Genom daglig meditation söker man utveckla en fullt integrerad personlighet — kapabel att uttrycka alla de högsta egenskaper och möjligheter som en individ äger. För att uppnå detta följer man vissa regler — sammanställda av rörelsens grundare Shrii Shrii Anandamurtiji "Baba" — vilka är baserade på självdisciplin.

När en person lär sig meditationens teknik av en andlig lärare i Ananda Marga, måste han eller hon avge tre löften. De skrivs inte ned utan skall alltid hållas i minnet och bör upprepas mentalt varje morgon.

— Är man uppriktigt intresserad av att utveckla sig själv, får man snart se resultatet av meditationen. Även om man dagligen utkämpar en ständig kamp med sitt "lägre jag", är det stimulerande att fortsätta, säger Ramakrishna.

— Varför har du bytt namn? frågar jag.

— Jag ville bryta helt med mitt gamla liv. Det nya namnet symboliserar på sätt och vis den insikt om meningen med mitt liv som jag börjar ana, svarar han småleende.

Ananda Marga ger ut en skrift, som visar på 16 punkter för allsidig självutveckling. Den innehåller, förutom praktiska detaljer i livsföringen — renlighet, föda, fasta etc. — också en punkt som betonar vilken betydelse ett regelbundet utövande av meditation får när man skall lämna denna värld. Jag citerar: "Vad en person tänker i döds-

ögonblicket kommer att bestämma hans fortsatta öde... Om man genom konstant övning har disciplinerat sitt sinne att fixeras vid tanken på det Högsta, kommer ens sinne att gå dit i dödsögonblicket, ens befrielse är sannerligen säkrad."

Vem funderar inte emellanåt över hur den sista stunden i denna värld skall gestalta sig? Om det finns många intressanta spekulationer, och tids nog får man ju veta.

DIVINE LIGHT MISSION

På Brahegatan 42 ligger Divine Light Missions nya lokaler. När jag kommer dit, en torsdag kväll, finns där bara några få personer. Jag tänker vända och gå, när en man kommer fram. Han säger att man börjar först om en timme och erbjuder sig att "underhålla" mig till dess. Innan jag hinner fråga något, börjar han hålla ett långt anförande om vad Kunskapen betytt för honom. Ord som livet, fantastiskt, underbart, obeskrivligt, frihet, ljus återkommer med jämna mellanrum och avslutas med att "Kunskapen går egentligen inte att beskriva, den måste upplevas".

Jag undrar lite försynt hur man skall bära sig åt för att uppleva "det där". "Du kommer hit på Satsang så ofta du kan. Så småningom kan du bli initierad av en mahatma, som har förmåga att se bortom det materiella", säger han.

Fler och fler ungdomar droppar in. Dörarna till samlingslokalen slås upp. I prydliga rader står mörkblå stolar uppställda och längst fram på en brokig matta ligger massor av kuddar. Och så den obligatoriska rökelsen, som finns

hos alla österlands-inspirerade grupper. Jag mår dåligt av rökelse, det sticker i bröstet och i magen. Förresten hörde jag någon gång att man använder rökelse till att driva ut onda andar, och det ger mig vissa betänkligheter över min person. Jag hinner inte fundera vidare, en sångbok trycks i mina händer och jag uppmanas att sjunga med i sången.

Två välljudande flickor stämmer upp i en "poppig låt" till Guru Maharaj Jis ära. Ganska snabbt inser jag det meningslösa i att försöka hänga med. De här flickorna kan få nästan vilken artist som helst i popbranschen att packa ihop och gå hem.

Efter denna briljanta uppvisning, tar "min vän" från tidigare ordet. Återigen vittnar han om hur Kunskapen förändrat hans liv.

Under kvällens lopp avlöser vittnesbörden varandra av, till synes, lyckliga människor, och däremellan ännu mer sång och musik.

Och jag måste konstatera att denne Guru Maharaj Ji tydligen är en märklig ung man, som blivit föremål för sådan uppmärksamhet. En av sångerna lyder:

Guru Maharaj Ji
You are my only light
You gave me direction
The way is clear and bright
And I love you, I love you,
I love you, my Lord.

SVENSKA KYRKAN

Det är sista söndagen i juli. Klockorna i Katarina kyrka ringer till förbönsgudstjänst.

Regnet har just upphört och doften från blommande lindar ligger tung över kyrkogården. Mellan trädstammarna kilar små ekorrar omkring, fullt upptagna med att samla föda, som de sedan omsorgsfullt gräver ner.

Aldrig tidigare har jag besökt denna form av gudstjänst. Bland de församlade märks endast två män, resten är äldre kvinnor.

Efter introduktion och psalm håller komminister Elon Ahlbäck en kort predikan. Därefter spelas ett stycke av Brahms (om jag inte misstar mig) på orgel.

Forts. på sidan 27

Vittnesbörd hos Divine Light Mission.

Alf Ahlberg svarar på frågor

Alf Ahlberg är sedan femtio år en välkänd och uppskattad humanist och kulturpersonlighet. 1932–1959 var han rektor för Brunnsviks folkhögskola; han är författare till ett 50-tal böcker, bl a **Filosofiens historia** (1925–28), **Tankelivets frigörelse** (första uppl. 1934), **Augustinus, den första moderna människan** (1952) och **Troende utan tro. Religiösa sökare i vår tid** (1966). Och ännu vid hög ålder är han en mycket flitig översättare.

Sökaren har skriftligen ställt några livsåskådningsfrågor till Alf Ahlberg, vilka han, på grund av tidsskriftens begränsade utrymme, svarat helt kort på — fastän det för flera av frågorna egentligen hade behövts minst en bok för att någorlunda tillfredsställande kunna besvara dem.

1929 utgav Alf Ahlberg en skrift som hette **Har Jesus levat och vad kunna vi veta om honom?**, där han redogjorde för forskningen i ämnet samt sina egna reflexioner. Vi bör-

jar brevvintervjun med frågan hur professor Ahlberg numer ser på Jesus. Vem var han? Hur bör man beskriva honom — som Gud själv, som Guds enfödde son, som en tredjedel av treenigheten Fadern—Sonen—den Helige Ande — eller?

— Att Jesus varit en historisk person har visserligen bestritts, men enligt min bestämda mening på ohållbara grunder. Å andra sidan vet vi inte särskilt mycket om honom. Även om våra enda källor — de tre första och i någon mån det

fjärde evangeliet — av den moderna forskningen tillmätas större historiskt värde än förr, förslår de inte till någon levnadsteckning. Att han ansett sig själv vara den i Danielsboken och den apokryfiska Henoksboken omtalade Messias—Människosonen är väl obestridligt, trots det egendomliga stället Matt. 10:23, som jag överlåter till läsarens begrundan, vidare att han trott på en omedelbart förestående världsundergång och världsförnyelse. Men givetvis är mycket, som berättas om honom, legendariskt: jungfrufödelsen, åtminstone vissa av "underverken" osv. Uttrycket "Guds enfödde son" anknyter till antika föreställningar, med vilka jag tillstår, att jag inte ens kan förbinda någon klar mening. Detsamma gäller om hela den dogmatiska kristologin, som under inflytande av grekisk filosofi utformades under de tre första kristna århundradena.

Vad är det väsentliga i Jesu förkunnelse enligt Er mening?

— Att han förde de fattigas, de utstöttas, de förtrycktas, publikanernas och skökornas sak gentemot "de nio och nittio rättfärdiga som ingen bättring behöva".

Vad anser Ni om försoningsläran?

— Åtminstone i den form den fick, främst av Anselm av Canterbury, och som väl alltså betraktas som "den rätta läran", anser jag den absurd. Varför skulle Guds "vrede" blikas för att hans "enfödde son" måste lida en bitter död? Jag tror mig ha sinne för mysteriet i all religion, men man måste skilja mellan mysterium och absurditet.

Man kan ibland undra vad Jesus skulle säga om vår tids kristendom, ifall han trädde in i vår värld och talade med oss. Vill Ni säga något om detta?

— Jag undrar, om han inte skulle känna sig mycket främmande och oförstående.

Vad kan man säga om Gudsbegreppet? Finns Gud? Existerar kristendomens allsmåttige, allgode himmelske Fader?

— En mycket svår och komplicerad fråga. Det lilla ordet "Gud" kan ju snart sagt betyda nästan vad som helst. Som Fröding säger (i Gralstänk):

Om Gud är till vad är han?
Den vetande giv mig svar.
Det samma namnet bär han

som fordomdags han bar.
Mig synes dock,
fast samma namn vi stamma,
att samma rock
ej alltid täckt detsamma.

Här bara en sak. Om Gud är allsmåttig i den meningen, att allt som sker i historien och naturen är hans vilja eller att han åtminstone "tillstädjer" det, så kan han inte vara "allgod". Men är Gud verkligen enligt kristen lära i denna mening allsmåttig? Man minns Jesu liknelse om mannen som sådde god säd. När den sköt upp befanns den blandad med ogräs. På tjänarnas bestörta fråga varifrån ogräset kommit svarar mannen: "En ovän har gjort mig detta." Den som har en ovän, vars onda anslag han inte kan förhindra, kan väl inte i ordets alla betydelser kallas "allsmåttig". Jag anser det vara en central tanke i kristendomen, att Guds "allmakt" är den lidande och kämpande kärlekens allmakt, att Gud lider och kämpar i allt världens bottenlösa lidande. Djävulsläran är så belastad med gammal vidskepelse, att man nästan drar sig för att tala om den. Men bakom all tidsbunden vidskepelse och hur man än vill tänka sig saken tycker jag att existensen av något demoniskt i tillvaron inte minst i vår egen tid bekräftas. Skall man ändå tala om Guds allmakt, så är det den allmakten som Geijer anspelar på med orden (Sv.ps. 89): "Det intet finns/som icke vinns/ av kärleken som lider."

Är det kanske som tvivlarna säger inte Gud som skapat människorna utan människorna som skapat Gud?

— Att vi ofelbart blir hungriga bevisar visserligen inte, att det finns mat men väl att vi behöver den. På samma sätt tror jag att guds längtan, tron på något högre än människan, är konstitutiv för själva människovarat. Vi känner inget folk, varken nu eller i gången tid, som inte i någon form har religion. (Naturfolkens religion är förresten alls inte så "primitiv" som vi i vår västerländska högfärd länge inbillat oss.) Linné kallade människan *homo sapiens*, den kloka människan — ett mindre lyckat namn. Bättre vore att kalla henne *homo religiosus*.

Hur skulle Ni vilja se en kristen förnyelse?

— Andra Vatikankonciliet och dess efterspel har ju inneburit en märklig förnyelse av den katolska kyrkan, som i våra dagar är vida mer frisinna än den protestantiska.

Jag tror att det hänger samman med att den i motsats till den protestantiska ortodoxin aldrig förlorat sinnet för **mystiken** och för det religiösa symbolspråket. Men skall kristendomen kunna tillfredsställa nutidsmänniskans religiösa behov, krävs en vida mer genomgripande förnyelse. Å ena sidan måste den innebära, att man gör rent hus med den under påverkan av grekisk filosofi utbildade kristologin, å den andra kan den inte bestå i en återgång till sekelskiftets "liberala" teologi, som reducerade kristendomen till en "ädel" morallära.

Hur en verklig förnyelse skulle se ut kan man inte på förhand säga. Detta främst därför att i all äkta religion ingår ett **irrationellt** element. Man kan inte sätta sig ner och konstruera en "religiös femårsplan".

Vad har kristendomen betytt för Er själv?

— Jag växte upp i ett prästhem, där jag förs säga, att jag upplevde kristendomen i dess bästa form. När vi kom i den åldern att vi började tänka på egen hand och läsa "otrosböcker" som i andra prästhem låstes in i giftskåp, hade vi öppen tillgång till dem och min far diskuterade lugnt och sakligt som med jämnåriga de religiösa frågorna och lät oss utan minsta ovilja komma med våra invändningar. Det är denna omständighet som jag främst tillskriver, att det visserligen funnits långa tider i mitt liv, då jag ansett kristendomen för alltid passé men aldrig någon, då jag (trots allt vad kyrkan har på sitt samvete) kunnat känna mig fientlig, "negativt fixerad" till den, som så ofta är fallet med "Guds barnbarn", som växt upp i hem, där de känt religionen som en tung börda.

Betyder bönen något för Er?

— Det beror på vad man menar med "bön". En bön, där man begär något för egen del, tycker jag nog närmast gränsar till magi och besvärjelse. Men är den stillhet, samling, meditation, känner jag den som ett behov — inte minst i vår jäktade och stressade tid. Om man i Gud ser en god och kärleksfull makt, så är tredje bönen i "Fader vår" den centrala, som i grunden säger allt.

Vad tror Ni om kristendomens framtid? Kommer tron på Kristus att bestå och eventuellt vinna ökad spridning, kommer den att förändras eller bli av allt mindre betydelse för att slutligen upphöra?

— Jag har svårt att tänka mig, att tron på Kristi gudom kommer att bestå, men däremot kommer väl Jesus alltid att stå som en av mänsklighetens störste, om man så vill som "en gudomsstråle klar och ren", som det står i vår psalmbok.

Finns det några historiska, religiösa eller filosofiska gestalter som Ni själv har tagit avgörande intryck av?

— Jag har efter fattig förmåga sökt följa Tegnér's maning: "Vad mänsklighetens härlige ha sökt/sitt hela sköna, rika liv igenom/väl är det värt att sökas av oss alla". Och "mänsklighetens härlige" är många — diktare, filosofer, religiösa genier. Skall jag ändå nämna ett stort namn tror jag det är Dostojevski — han verkade en gång på mig som en uppenbarelse och gör det i viss mån ännu.

Vad är det väsentliga i det Ni som sökare har kommit fram till?

— Att den enda absoluta sanningen är den, att det inte finns någon absolut sanning. Det låter kanske som en steril skepsis, men jag menar tvärtom, att det är den enda öppna och fruktbara hållningen.

Kan Ni formulera Er livsåskådning i korthet?

— Nej, tyvärr!

Vad anser Ni om den sk nyreligiositeten i väst, dvs intresset för skilda former av hinduism och buddhism samt för andra nya former av religion?

— De gamle talade om **horror vacui**, skräcken för tomrummet, varmed de sökte förklara vissa naturförlopp, tex att vattnet stiger upp i den tomma pumpstocken. Vi vet visserligen, att denna förklaring var felaktig, men på det **andliga** området tror jag att lagen om **horror vacui** gäller. Den tilltagande avkristningen har ställt nutidsmänniskan inför ett andligt tomrum, som hon på olika sätt söker utfylla. Hon är andligen utarmad. Man får gå till senantiken för att finna en liknande situation. Då drog ett brokigt tåg av de mest underliga religioner österifrån över imperiet för att utfylla det tomrum som de traditionella religionerna, vilka mist sitt grepp över människor, lämnat efter sig. På samma sätt finns det knappast någon religion eller något religionssurrogat, som det inte finns människor som begärligt griper efter som den drunk-

Forts. på sidan 28

WILLIAM JAMES och parapsykologin

Av Rolf Ejvegård

Den framstående amerikanske filosofen och psykologen professor William James (1842—1910) var mycket intresserad av parapsykologi. 1909, ett år före sin död, lät han publicera en "slutuppgörelse" med parapsykologin i **American Magazine**. Där berättar han att han en gång hörde filosofiprofessorn Henry Sidgwick (1838—1900), en av grundarna av det engelska sällskapet för psykisk forskning (S.P.R.), säga att han aldrig skulle ha trott att han fortfarande efter tjugo års parapsykologisk forskning skulle vara lika full av tvivel och osäkerhet som då han började.

James säger att hans egen erfarenhet varit likartad. Efter tjugo-fem års studier av parapsykologisk litteratur menade han sig inte ha kommit längre än han var i början.

Förklaringen till osäkerheten ligger, anser James, i att observationerna vid de parapsykologiska försöken och de sporadiska, förmodat paranormala fenomenen ger så många möjligheter till misstag att de alla kan vara värdelösa från vetenskaplig synpunkt.

James recept för att komma över problemen är tålmod. Med tanke på alla de svårigheter som den parapsykologiska forskningen bjuder, kan man inte begära resultat efter bara ett kvarts sekel. Man måste förmodligen vänta i århundraden. Däri har nog James rätt, särskilt om man tänker på den synnerligen blygsamma satsningen på parapsykologi i jämförelse med andra avancerade vetenskaper. Under 1970-talet har kanske endast ett 30-tal vetenskapsmän i hela världen kunnat ägna sig åt parapsykologi på heltid och med tillräckliga resurser. Hur många tiotusental ägnar sig samtidigt åt kemi, fysik och biologi?

James är dock optimistisk, när det gäller parapsykologins framtid. Han jämför den med darwinismen som länge rönt mycket starkt motstånd men som fortsatte att komma tillbaka efter varje mördande kritik

från ortodoxa vetenskapsmän. En sådan teori måste rymma en god del sanning, menade han.

Telepati, poltergeister, prekognition osv. har gång på gång förklarats av den ortodoxa vetenskapen, men parapsykologin växer sig bara allt starkare genom åren och får alltid radikala och framsynta vetenskapsmän på sin sida, vetenskapsmän vilkas insatser lever kvar och har följdverkningar långt efter det att de ortodoxa teorierna glömts bort. Ligger då inte bakom dessa fenomen något reellt, frågar sig James, något annat än mänsklig godtrogenhet?

Beträffande bedrägerier inom den psykiska forskningen anser James att varje parapsykologiskt försök måste bedömas för sig. Han lägger rent psykologiska aspekter på problemet. "I de flesta mänskliga ting är anklagelsen för avsiktligt bedrägeri och falskhet i hög grad ytlig. Människans karaktär är alltför komplicerad för att man alltid skulle kunna draga en skarp gräns mellan hederlig och ohederlig." Han tänker närmast på den omedvetna falskheten — inte uttänkta försök att föra vetenskapsmän bakom ljuset.

James bedömning är att den psykiska forskningen gjort betydelsefulla framsteg (1909). Som exempel väljer han utforskningen av automatisk skrift. Första gången han såg detta fenomen tvekade han inte att beteckna det som bedrägeri. Men småningom lärde han sig att i den automatiska skrivningen se ett utslag av en lika allmän som gåtfull mänsklig verksamhet. Alla människor är mottagliga för automatism eller någonting motsvarande. Vem som helst kan komma att finna sig personifiera någon annan och signera vad han skrivit med något uppdiktat namn eller säga att det är ett budskap från någon avliden.

James vill alltså fästa uppmärksamheten på den inbyggda bedrägeritendensen hos alla människor

och varna den parapsykologiskt obehövande för att kasta ut barnet med badvattnet. Den automatiska skrivaren kommer nämligen ofta mitt i all humbugen med verkligt övernormal kunskap. Och det är den som vi primärt skall fastställa, inte alla gissningar, fantasier eller "ohederligt" insmugglade kunskaper.

Hur skall man nu kunna förklara de förmodat paranormala företeelserna? James lägger fram två teorier, den första, som kan kallas den utvecklingsteoretiska, på följande sätt.

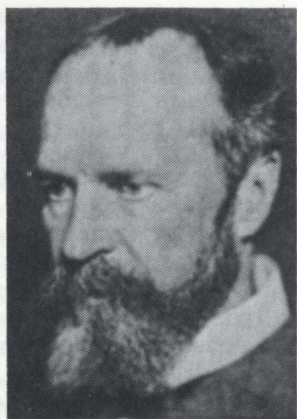
De paranormala fenomenen uppträder endast ibland. De tycks utgöra undantag från generella regler som utformats för att beskriva verkligheten. Darwins utvecklingsteori innebär att i mångfalden och virrvarret av olika djurarter överlever vissa. Det betyder att större enhet och klarare mönster framträder i det långa loppet. Denna utvecklingsteori kan nu tillämpas på ett större fält.

Antagen evolutionsteori som gäller allting, inte bara växter och djur, utan även de kemiska ämnena, himlakropparna och andra fysikaliska element. Då skulle det tidigare i materiens historia ha funnits epoker när allting var fullständigt kaotiskt. Småningom utkristalliserades ur nyckfullheten ett fåtal materiella varianter och vissa händelser blev vanliga. Därmed lades grunden till lagbundenheten, det vi i dag söker beskriva i naturlagar.

Människan uppträder då denna universella evolution nått så långt att endast svaga, sporadiska och enstaka händelser återstår av det tidigare allmänt rådande kaoset. Dessa reminiscenser utgörs av de paranormala fenomenen.

Av utvecklingsteorin följer då att de övernormala företeelserna ständigt kommer att minska i styrka och antal för att en gång långt i framtiden helt upphöra.

Inte undra på att vi då har svå-

righeter att med intellektet förklara det paranormala. Dessa fenomen är "lika osammanhängande som de till det yttre är underliga och nyckfulla. Om de uttrycker någonting, så är det idel 'bosch', idel sammanhangslöshet, tillfällighet och förvirring, utan till synes någon annan uppgift än att förbluffa. De ser ut som kvarblivna rester av den ursprungliga irrationaliteten, varur all vår rationalitet utvecklat sig."

James andra teori kan benämnas den panpsykiska uppfattningen av universum. Med denna teori sökte han förklara ett sådant fenomen som telepati. De berömda psykologerna C. G. Jung (1875—1961) och Gardner Murphy (f. 1895) har senare utvecklat denna teori och parapsykologen W. Rollis (f. 1926) psifältsteori påminner om den.

Enligt James kan människorna liknas vid träd i en skog. "Lönner och granen må viska till varandra med sina löv... Men träden flätar också sina rötter samman med varandra i mörkret under jorden..." På samma sätt kan man tänka sig ett gemensamt kosmiskt medvetande (jorden) som de individuella medvetandena (trädskronorna) står i kontakt med (genom rötterna). Vissa människor har bättre omedvetna kontakter med somliga än med andra. Det individuella medvetandet är format efter och avpassat till omgivningen. Det är också avskärmat men på vissa punkter så svagt att impulser från det kosmiska medvetandet ibland bryter igenom och påverkar det individuella medvetandet.

Det kosmiska medvetandet är ett självsstoff som inte kan skapa sig egen personlig form. Enda utvägen för det är att låna det individuella medvetandets uttrycksapparat. Det kosmiska medvetandet har alltså en böjelse för att personifiera sig och blir därvid parasitiskt.

Det kosmiska medvetandet kan föra med sig skärvor av sitt ofantliga vetande in i individuella medvetanden. Därvid framstår det som om det individuella medvetandet besatt övernormal kunskap. Dessa skärvor, lösryckta ur sitt sammanhang, blir väldigt torftiga. Den övernormala kunskapen blir därför sällan något som de individuella medvetandena direkt kan använda sig av eller vidareutveckla. Det enda som vanligen kommer fram är att det finns något vi kan kalla över- eller paranormalt.

Jung använder sig av denna teori inte bara vid förklarandet av paranormala fenomen utan som grund för hela sin djuppsykologi om det kollektiva medvetandet.

INTRESSANT BOK!

Sven Magnusson

Det "övernaturliga" och vår världsbild

Det är en sällsynt positivt saklig bok i ämnet.

Per Ragnar i Kvällsposten

Magnusson kan verkligen kallas för en sökare: han spörjer och letar efter bevis på det översinnligas existens, han är öppen för nya tankar och presenterar parapsykologiska rön med journalistisk åskådlighet.

Bernt Eklundh i G-P

... enligt hans (Sven Magnussons) mening visar psi-forskningen hän mot en ny och annorlunda människosyn som inte ryms inom den gängse mekaniskt materialistiska begreppsramen.

Curt Liljenström i Eskilstuna-Kuriren

Pris inb. 45:—

I varje bokhandel eller direkt från

ZINDERMANS FÖRLAG

Box 310, 401 25 Göteborg 1

Tel. 031/13 78 32

Han använder sig dock inte av liknelsen med träden utan en annan liknelse som också hämtats från James: Människorna är som öar i ett hav, förbundna med varandra genom havsbotten.

Dessa förklarande teorier är intressanta i sin djärvhet och originalitet. De är också i sina grunddrag förståeliga. De har många gånger upprepats av senare parapsykologiska författare. De kan emellertid inte sägas ha varit till någon avgörande nytta för den parapsykologiska forskningen. De har hitintills knappast hjälpt till att föra forskningen framåt.

Själv tycker jag nog att teorier-na är litet svåra att godta, främst därför att några direkta bevis inte

kan presenteras. Å andra sidan finns inte heller, såvitt jag förstår, några motbevis. Hur man skall ställa sig till dessa teorier beror därför på vilken vetenskapsteori man bekänner sig till. Måste en teori med åtföljande hypoteser kunna testas? Om svaret är ja, måste James teorier förkastas, åtminstone i nuvarande läge. Varken James eller någon senare forskare har klarlagt hur teorierna kan testas.

William James har utan tvekan haft stort inflytande på sin samtid och sina efterföljare. I dag får hans parapsykologiska skrifter kanske mest ses som inspirationskälla för teoribyggare. Teoriernas vetenskapliga fruktbarhet är det ännu för tidigt att yttra sig om.

**SVEN
MAGNUSSON:
DET "ÖVER
NATURLIGA"
OCH VÅR
VÄRLDSBILD.**

Astrologen GABRIEL

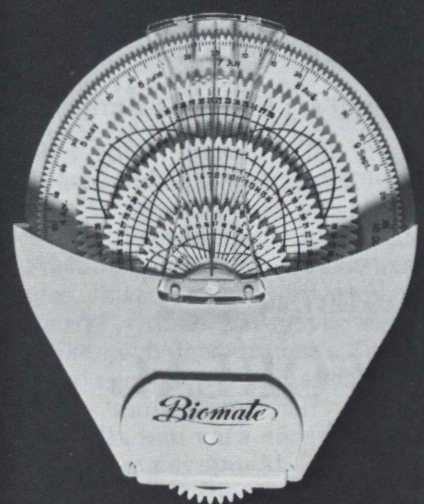
kan nås dagligen per telefon 08/
755 90 91 helst före 11.00 f.m.

Har mottagning varje torsdag på
Vattumannen
Drottninggatan 83, Stockholm
tel. 08/10 96 15

Tar emot skriftliga beställningar
på adress

Gabriel Masell
Vikingavägen 11
182 63 Djursholm

Biomate

Nu kan du äntligen få ditt eget bio-
rytmogram på mindre än två minu-
ter...
omställbar — behändig — enkel att
sköta

Med en Biomate har du fram-
tiden i din hand
pris **68:-**

Beskrivning på svenska medföljer, samt
tidningsartiklar. Beställ Biomate di-
rekt från

Bokhandel Vattumannen
Box 45096
104 30 Stockholm
eller ring 08/10 96 15

John Keel, en säregen ufolog

Följande artikel av HÅKAN
BLOMQVIST är hämtad från Ny-
hetsblad nr 5, jan-mars 1976, från
Arbetsgruppen för ufologi. Den är
en recension av John A. Keels bok
The Mothman Prophecies.

Så har då John Keel slagit till igen,
denna gång med en bok som bl a
handlar om Mothman, West Virgi-
nias berömda fågelman, en "läder-
lappsliknande" varelse med stora,
lysande röda ögon. Vi har tidigare
1) utförligt behandlat rapporterna
om Mothman och jag ämnar därför
koncentrera mig på Keels diskus-
sion kring hela detta fenomenkom-
plex (UFO, mystiska varelser).

En tillbakablick på författarens
åsiikt om UFO, som han bl a nog-
grant redovisat i "Operation Tro-
jan Horse", kan vara på sin plats.
Keel anser inte tefaten vara några
utomjordiska farkoster. Hans un-
dersökningar av parapsykologin
och det ockulta har övertygat ho-
nom om att tefaten endast är
"transmogrifications of energy",
alltså ett slags materialisations-
fenomen. De är till stor del orsaka-
de av vad teosoferna kallar "ele-
mentarväsen", en typ av under-
människa, osynliga väsen eller
krafter med en stor förmåga att lu-
ra, skoja och kasta "glamour" över
observatörer 2) (Jmf. folktrons
bergtagen!) Därav Keels åsiikt att
tefaten är en trojansk häst, något i
stil med århundradets största myt.

Den 15 december 1967 störtade
den 700 fot långa bron "Silver
Bridge" i Ohio-floden vid Point
Pleasant, West Virginia. 37 männi-
skor omkom och många skadades.
Månaderna före denna katastrof
hade Point Pleasant, det lilla sam-
hället i Ohio-dalen, hemsökt av en
våg av märkliga händelser. Det fö-
rekom UFOs, Mothman, MIB (män i
svart), mystiska telefonsamtal,
psykiska fenomen etc. Keel ägnade
ca ett år åt en djupundersökning
av detta område, just under händel-
sernas gång. Det är resultatet av
dessa undersökningar han fram-
lägger i sin nya bok.

UFOs uppträder i samma område
år efter år. Ett sådant område är
Ohiodalen. Keel konstaterar att de

tycks hålla sig kring indianernas
gamla kultplatser. UFO-entusias-
terna har, menar han, ignorerat de
UFO-fenomen som inte stämt med
deras föreställningar om hur en su-
percivilisation från rymden skall
uppträda. De har koncentrerat sig
på "farkostsidan" av fenomenet,
men detta är endast en del. De sk
MIB-fallen (svartklädda orientaler
med märkligt uppträdande) är
också en del av fenomenet. Den som
är bevandrad i filosofi, religion,
ockultism etc. kan observera hur
dessa typer av fenomen uppträtt
genom hela världshistorien, men vi
har tolkat dem annorlunda p g a
skilda referensramar. "Få nutida
UFO-entusiaster har den utbild-
ning som krävs för att förstå sådan
litteratur (religion, filosofi, ockul-
tism — HB). De behandlar därför
fenomenet på en rent materialistisk
basis och antar att märkliga objekt
och varelser i vår atmosfär är bevis
för en utomjordisk civilisation."

Keel menar sig inte ha funnit
något som stöder ET-hypotesen
(att tefaten har utomjordiskt ur-
sprung). Han använder termen "ul-
traterrestriella" varelser och vill
därmed säga att det är fråga om
väsen och krafter som alltid funnits
på jorden men tillhör en annan tid-
rymd-dimension. Även om Keel har
något viktigt att säga, så får man
nog påstå att han hårdrar sina teser
när han menar att fenomenet ligger
bakom all religion och filosofi ge-
nom tiderna. Vi kan ju inte heller
helt utesluta att UFO är en bland-
ning av skilda fenomen. Men Keels
bok är full av intressanta observa-
tioner, uppslag och jämförelser som
visar att UFO-fenomenet mycket
väl kan tillhöra vår egen jord.

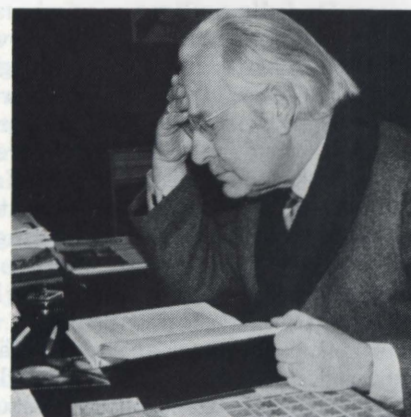
Han säger bl a: 3) "Medan ama-
törforskarna tenderar att koncen-
trera sig på observatörernas sub-
jektiva beskrivningar, gick jag
längre och studerade vittnena själ-
va. Jag fann att många uppvisade
vissa medicinska symptom som till-
fällig minnesförlust, svår huvud-
värk, muskelkramper, svår törst
och andra effekter, som alla har ob-
serverats genom historien i religiö-
sa mirakler (uppenbarelser), de-

Forts. på sidan 18

Livsorienteraren sökaren skriftställaren m.m. OLLE WEDHOLM

Några jobbar för en sak, som de
ägnar all sin (fri)tid och kraft.
Men Olle Wedholm har under sitt
nu 68-åriga liv haft en rad ak-
tiviteter inom skilda områden —
faktiskt varit en riktigt ideell
"hopp-jerka"! Motvilligt skriver
han ned begärda data — men
glömmer nämna att han i ungdo-
men var med i en unglitterär
grupp tillsammans med Harry
Martinson, Artur Lundkvist m fl
— de som sedan framträdde un-
der den berömda beteckningen
"fem unga". Men Olle var den
sjätte, den som blev "akterseg-
lad", som han säger i en tid-
ningsintervju. Skönlitteraturen
blev inte hans väg. I stället job-
bade han som föreläsare — bl a
för Svenska Freds- och Skilje-
domsföreningen — skriftställare
och ideell journalist, det senare
mest som frilansare med an-
knytning till Brand, Arbetaren,
Verdandisten, Folklig Kultur,
Ariel, Scen och Salong m fl tid-
ningar. Han ledde också film-
kurser och -studiecirkel i ABF,
satt i Statens Filmgransknings-
råd och var en tid ordförande i
Världsmedborgarrörelsen i Sve-
rige. Och en del annat.

Men nu för tiden, Olle, vad hål-
ler du igång med?

— Jo, jag är för närvarande
verksam som studiehandledare
i bl a Studieförbundet i ämne-
na parapsykologi och livsåskåd-
ningsfrågor; det rör sig om kur-
ser för pensionärer. Och så sitter
jag ju i InCALs styrelse och var
tidigare 16 år i styrelsen för bok-
förlaget Excelsior (där också
min lilla bok "Den dolda lyckan"
kom ut). Jag är intresserad med-
lem i den ganska nystartade rö-
relsen "Aktionsgruppen rätten
till vår död" och lever tidvis på
kriminalitet som nämndeman
vid Stockholms Tingsrätt.

Vad tror du på? Vad har ditt sö-
kande lett fram till?

— Tja, man är väl fortfarande
en sökare. Men jag hör närmast
hemma inom Sufi-rörelsen och
Teosofiska Samfundet Adyar.
"Döden" tror jag inte på — men
den lögnen förmörkade i många
år mitt liv.

Olle berättar om sin utvecklings-
väg:

— Tre chocker har danat mitt
liv. Den första var att födas till
jorden och så småningom upp-
täckta att man hamnat i univer-
sums därhus. Den andra var, när
min gamla farmor dog, då jag
var i femårsåldern. Det kunde
ju ett barn se, att det inte var
farmor som låg i kistan! Och den
tredje chocken kom i trettonårs-
åldern, då min mor blev sinnes-
sjuk. Det var en långsam och
ångestfylld sjukdomsprocess
som varade flera år. Därmed
upplöstes också hemmet och den
fasta punkten i min tillvaro. Det
lärde mig dock förstå, att be-
satthet är en realitet, som mästa-
ren Jesus redan tidigare hade vi-
sat.

— Konfirmationen fullföljde
jag endast för att inte göra min
snälla mormor ledsen. Jag hade
ivriga diskussioner med prästen,
en from, välvillig och naiv teo-
log, som inte visste mycket om
andra livstolkningar än den
kristna. Okunnigheten i Svenska
kyrkan om den andliga världens
realiteter kom mig att under de-
cennier vända den ryggen. Kyr-
kans representanter gjorde med
sin blinda tro på de teologiska
dogmerna sitt bästa för att få
mig till ateist, men min sökari-
ver var större än deras okunnig-
het. Det blev i stället de öster-
ländska religionerna som kom
att hjälpa mig till en djupare
förståelse av livsmysteriet:
buddhismen och hinduismen
(Gandi, Ramakrishna, Viveka-
nanda) med vedanta, yoga och
meditation klarade livsproble-
men.

Olle berättar också om andra
idéströmningar som han tagit del
av, spiritualism, teosofi, sufism,
antroposofi, ufologi m fl.

Han säger: jag lärde mig den
fundamentala sanningen:

Livet är som vi ser det,
ty vi ser livet som vi är.

Olle Wedholm

Personlighetsutveckling

Personlighetsutveckling, vad är det? Jo, man kan väl säga att det innebär ett berikande och vidgande av medvetandet. Man blir mer. Och större. På ett positivt sätt. En god personlighetsutveckling är en ökning av erfarenheter och insikter, en fördjupning av förståelsen — inte bara fler färdigheter och kunskaper, utan även ökade insikter om livets värden. En god personlighetsutveckling gör dig till en bättre människa, bättre både för dig själv och för andra.

Du börjar som nyfödd. Då är du som ett oskrivet blad. Men din personlighet börjar genast att utvecklas alltifrån dina allra första erfarenheter. Du reagerar på yttre händelser, och gör det i överensstämmelse med de egenskaper du har, dvs hur din organism, framför allt hjärnan, är skapad. Du formas av arv och miljö.

Varje mänsklig individ genomgår en personlighetsutveckling. När man som barn får sina första intressen, är dessa naturligtvis "barnsliga". Man leker i sandlåda, ritar gubbar, har tennsoldater, leksaksbilar och leksaksflygmaskiner. Man springer mycket, hoppar och klättrar. Men medvetandet vidgas, assimilerar mer och mer. Hjärnan växer. Man förändras i det man erfår alltmer av verkligheten. Detta är en långsam process. Vid en viss tid börjar man överge tennsoldaterna och de andra leksakerna. Man börjar skolan, lär sig läsa, och tar del av serier, barnböcker, ungdomsböcker — och sedan överger man dessa böcker för, kanske, deckare, idrottslitteratur, därefter skönlitteratur, livsåskådningsböcker. Så kan en utveckling gå. Men det kan också bli praktiska eller tekniska eller vetenskapliga intressen som blir dominerande.

Ingen personlighet är helt lik någon annan. Våra tankar om verkligheten är olika. Några av oss blir religiösa, andra ateister eller agnostiker, åter andra förblir ointresserade av religiösa frågor. En del blir höger och andra vänster i politiken, några stannar i mitten. Om livsföringsfrågor, moral, konst, underhållning, pengar tänker vi olika.

Och för oss alla är den personlighet vi utbildar, de tankar och värderingar vi har, något fullständigt naturligt. I allmänhet tycker vi att vi, just vi själva, har rätt till skillnad från många andra. Är du vegetarian, så är det rätt att bara äta det som växer, och om du äter kött, så är det riktigt med "allsidig kost". Om din personlighetsutveckling fått dig att acceptera spiritismen, så är det sant att spiritismen bevisar överlevnad av döden, men om du blivit pingstvän, så är spiritismen djävulens uppfinning.

Vem du blir beror på din personlighetsutveckling. Du hade kunnat bli en annan än den du är. Om du är en bov, som sitter "bakom lås och bom", så hade du, kanske, kunnat bli en affärsman eller en bonde eller en biskop. Och om du är biskop, så hade du kunnat bli en bonde, en sergeant eller en olycklig våldsvärkare.

Personlighetsutvecklingen är alltså vad som gör oss till vad vi är, både ifråga om de stora linjerna i vårt liv och enskildheterna. Den avgör om vi blir lyckliga, om vi får "framgång" och om vi blir goda medmänniskor. För det mesta sker utvecklingen av personligheten spontant, oreflekterat. Att vi förändras är någonting som sker med oss genom våra reaktioner på yttre och inre stimuli. Om vi har fötts i en slum, så reagerar vi på den situationen och blir en människa därefter. Om vi fötts i ett "burget hem", reagerar vi med tankar, känslor, värderingar i enlighet med den livssituationen. Spontant reagerar vi också på vår egen organism, om den är vacker eller inte, frisk eller inte, och vi reagerar på omgivningens reaktioner på oss själva.

Men vi kan själva ha ett och annat att säga till om, när vår personlighet skapas. Det finns människor som medvetet arbetar med att utveckla sin egen personlighet. Och de gör klokt i detta, eftersom arten av vår personlighet har avgörande betydelse för vad det blir av oss. Det är också vår personlighet som bestämmer hur vi reagerar på svårigheter som träffar oss. Upplevelser som gör den ene till en hätsk mi-

santrop kan göra den andre till en människornas välgörare. I krig brutaliseras många av soldaterna, medan andra utvecklas i förståelse och medkänsla. För några kan ensamhet blir ödeläggande för livet och leda till alkoholism eller kriminalitet, medan andra fördjupas i samma situation.

Om du blir en god äkta man eller hustru, en god förälder, en bra arbetskamrat osv. beror på din personlighet, på hur du reagerar på de situationer du upplever.

Att arbeta med utveckling av sin personlighet är aldrig onyttigt eller för sent. Mest nödvändigt är det kanske om man har stora problem, t ex om man kommit "på sned" i samhället; då kan en fördjupning och breddning av medvetandet innebära en stor vinst. Nya insikter och värderingar kan då göra att man börjar fungera bättre och får större chanser.

En personlighetsutveckling kan innebära att man tar upp något nytt i sig, som man förut inte ägde, och även att vissa tankar, idéer och reaktioner tonas ner och slutligen försvinner. Några blir med ens politiskt medvetna, andra blir andligt intresserade, åter andra upptäcker "hälsans stigar". Några får ganska plötsligt en ny syn på konst, musik, samlevnad, sex — eller på värdet av kritiskt tänkande. De har upptäckt något, deras personlighet har blivit rikare. Kanske blir de engagerade i en idealism, börjar arbeta för en "sak" under personliga uppoffringar men med inre tillfredsställelse. De fylls av liv.

Men många människor upplever en tomhet i sitt inre. De är själsligen fattiga. Det är trist i deras värld. Kanske är de så trötta efter dagens arbete, att de inte förmår att företa sig något berikande. Är läggs till år, och de tycker att ingenting egentligen händer, inget som är meningsfullt, inget som svarar mot vad de innerst önskar skall hända.

Genom medveten utveckling av personligheten kan en "tom" människa fyllas med liv, finna värden som gör livet intressant. Ty resurserna finns hos praktiskt taget alla. Hjärnan är ett utomordentligt in-

strument hos var och en — även hos dem som tycker att de inte duger något till. Vi kan alltid åstadkomma långt mer än vi hittills gjort. Livets vidder ligger obrukade framför oss, om vi sätter igång de "grå cellerna", börjar tänka, känna, skapa. Det behöver inte vara några stora saker, kanske det som ligger närmast till hands: mer intresse för hem och familj, yrkesarbete — eller ett hobbyintresse som vi aldrig kommit oss för med att förverkliga. Det gäller att bryta överksamhetens vana.

Det kan vara positivt för en människa att ha en kolonistuga, att samla frimärken, engagera sig i fotbollsmatcher, göra resor osv. Men man behöver inte stanna där, vid det relativt triviala, enkla. Det finns större vidder. Ett förfinande av personligheten kan gå via seriös musik, lyrik, konst, meditation. Genom allt det kan man, i viss bemärkelse, bli — mer människa.

Och det är roligt att lägga mer och mer till vad man förut är, att få ett allt större mänskligt register, att bli mer levande, upptäcka nya sidor av verkligheten — och av sig själv.

Man kan ställa sådana frågor som Hur blir man en personlighet? Hur hittar man sitt sanna jag? Hur förverkligar man sig själv? Det finns inga allmängiltiga svar att ge. Vilken väg som är din, måste du själv finna ut. Det finns gurus, författare, kurser, metoder, andliga och religiösa rörelser. Men utgångspunkten är ett bejakande av begreppet personlighetsutveckling, en vilja att lägga mer och mer till sin personlighet, att "vidga vyerna", att spana efter nya sanningar, nya värden. Kanske kan man säga att en god personlighetsutveckling hänger samman med att kunna utveckla sina starkaste sidor. Det gäller i viss mån att söka sina bästa egenskaper, och odla dem.

Den är lycklig vars utveckling går så att han finner en meningsfull uppgift, som svarar mot hans djupaste behov. Att finna den uppgiften kan vara svårt och ta lång tid. Och kanske den "bara" blir en berikande fritidssyssla. Men din framgång i sökandet efter uppgiften hänger samman med hur din personlighetsutveckling förlöpt. Kanske är det din uppgift att verka i ideella sammanhang. Det finns föreningar för hälsa, nykterhet, miljövård, djurskydd, fred, u-hjälp osv. Kanske kan du där få utlopp för det bästa inom dig och göra en medmänsklig insats. Eller kanske att ditt "fält" är den egna familjen eller arbetsplatsen. I alla händelser har du alltid inom dig outnyttjade

resurser. Du kan bli mer än vad du är.

Några finner sin guru, och deras personlighetsutveckling leds av den vördade och älskade läraren. Andra hittar en favoritförfattare och tar avgörande intryck av denne. Några börjar att meditera. Allt detta kan vara välgörande, men för en stark personlighetsutveckling fordras mångsidighet, att alltid vara på spaning efter nya ting, inte steln. Livet är mer än vad Guru Maharaj Ji kan lära ut, mer än vad zenmeditationen ger, mer än Paul Brunton, Ramakrishna eller Albert Schweitzer. Livet är hälsa och livsföring, miljö, krig eller fred, politik, moral, relationer till människor i familj, arbetsliv och på fritiden; det är konst, teknik, ekonomi, idrott och rekreation. En rik personlighet är öppen för livets många former och färger.

Om du inte vill bli en rik personlighet, då skall du bara slötitta på TV, läsa enkel litteratur, lyssna på dålig musik, ägna dig åt tips och

fotbollsmatcher. Då blir ditt register snävt. Då blir du en ofullgånge människa. Då kastar du bort din tid. Och det är mycket ogynnsamt för dig. Men vad du än gör, när du har frihet att göra vad dig behagar, fråga dig då gärna: Utvecklas jag som människa av det här? Eller är det egentligen likgiltigt? Gör jag något annat än slår död på tiden? — Detta betyder ju inte att du inte får koppla av en stund med en lättläst bok, ett underhållningsprogram på TV, prat med vänner och bekanta. Men flyt inte bara omkring i ett hav av likgiltiga aktiviteter.

Om du är intresserad av dessa tankar kring berikande av personligheten — och varför skulle du, Sökaren-läsare, inte vara det? så ta vara på **begreppet personlighetsutveckling**, göm det i medvetandet — och slarva inte bort det — gör det ofta aktuellt. Denna artikel är skriven inte för att ge en metod, utan för att rikta uppmärksamheten på **idén personlighetsutveckling**.

Sven Magnusson

Artikelförfattaren i ett tidigt skede av personlighetsutvecklingen.

Per Ragnar: Reflexioner

Så är en sommar till ända. På höstens tröskel verkar den alltid ha runnit iväg så fort och man ser framför sej en lång mörkerperiod innan ljuset och värmen åter ska behärska våra dygn. Men minsta eftertanke påminner om veckor, dagar, minuter och sekunder av intensiva upplevelser, av stimulerande möten med människor, djur och natur och sommaren blir inte längre ett tidsbegrepp. Den blir en räckta av skilda upplevelser. Upplevelser även av tidlöshet

och tystnad.

Skulle jag få frågan varför jag längtar efter nästa sommar, tror jag svaret främst blir, att jag längtar efter tystnaden.

Minna kanske finaste sommarupplevelser har jag haft på Fårö. Det är en karg, naken ö som inte fjäskar för någon. Men för den som vill ta emot, bjuder ön på ett sinnes reningsbad. Storstadens myller av visuella intryck tonar bort och de ständiga ljudkulisserna upplöses i sina ytliga beståndsdelar och besökarens öron öppnas mot naturens egna ljud. Med blicken riktad mot den rena horisontlinjen vänder sej det inre mot den eviga tystnadens talande hav.

Ett fint sommarminne redovisar Ingrid Nyborg-Fjellander i **Leende Biskopen** (Larsons förlag, en bok om en av våra stora Sökare, Sigfrid Fjellander, biskop i Liberala Katolska Kyrkan, som ni genast skall läsa om ni inte gjort det).

Hon berättar där om en camping på 30-talet, nära Ängermanälven. De tältar vid en biflod mitt i djupa skogen och kokar mat vid öppen eld.

En afton står plötsligt en man vid elden, krokig, sliten, klädd i arbetskläder, tydligen en timmerhuggare. Han får en kopp choklad och tillsammans betraktar de under tystnad flammornas lek. När de ska börja tala med honom är han borta. Det samma upprepas nästa kväll

men den tredje kvällen börjar samtalet. Mannen berättar om sitt liv i de tysta skogarna, där han hållit till i över tjugo år. De besöker hans enkla koja och de tiger tillsammans där i den lugna atmosfären.

— Vid jul kände vi ett behov att sända en hälsning, berättar Ingrid Fjellander — men vi hade ju inte ens hans namn! Sigfrid skrev ett kort adresserat till "den tyste gästen vid elden med koja, där bifloden närmast Junsele möter älven på vänster sida". Till nyår fick de svar, undertecknat "den tyste gästen vid elden".

Många av oss är ännu så rädda för tystnaden och vad som kan komma att uppdagas i den. När vi möts pressar vi ofta ord mot varann för att ingen tystnad ska uppstå. Det gäller att vara "trevlig", "sällskaplig", "underhållande" och då ska det pratas. Om väder och vind, skvallras, vad som helst, bara ord finns i luften som tecken på att kommunikation pågår.

Att vara "den tyste gästen" vid samvarons eld är inte riktigt up-to-date. Men inget är viktigare än att öva sej i tystnadens språk, att öva sej i det inre lyssnandet. Där kommer sommaren oss till hjälp. Detta land är så fullt av orörd natur och vilopunkter att uppsöka för den som insett tomheten i Mallorcabadlivets stänk och stön.

De som kan tiga tillsammans har funnit Något.

John Keel

Forts.

monologi, ockulta fenomen och kontakter med småfolk. Alla dessa manifestationer visar tydligt på en gemensam källa eller orsak."

I egna undersökningar har jag själv kunnat bekräfta flera av dessa Keels teser. 1925 utkom en bok med titeln "Fairies at Work and at Play" av den klärvoajante teosofen Geoffrey Hodson. Boken är full av observationer som idag skulle klassificeras som UFO-humanoider. Intressant är att en varelse av Mothman-typ också finns beskriven. Författaren berättar: "När jag observerade några tunga stormmoln komma in över dalen, fick jag syn på ett antal fågelliknande luftandar som hastigt färdades framför de anstormande molnen. Många av dem är mörka och otrevliga att be-

skåda då de liknar läderlappar... Deras ansikten är mänskliga och välformade, ansiktsuttrycket är otrevligt; resten av kroppen är ej helt formad och de liknar faktiskt fåglar med mänskliga ansikten... De utstöter ett hemskt, skrikande läte och då och då skjuter de nästan lodrätt upp och in i molnen."

Det höga skriket och den vertikala stigningen beskrivs i flera Mothmanrapporter. Här erinrar man sig onkligen Keels ord "det är inte vad man ser som är suspekt, utan hur man tolkar det". Det kanske är onödigt att påpeka att jag rekommenderar boken till alla ufologer. Den är ett viktigt inlägg i den nya UFO-debatten. Onkligen undrar man ibland vad man skall ge för råd till personer som råkar ut för dessa typer av varelser. Kanske borde dom säga som den judiske

rabbinen Zera sade när han mötte Golem: "du är en skapelse av magi, återvänd till ditt element!"

Referenser och kommentarer:

- 1) **Ufologen** nr 12, sid. 2.
- 2) Se bl a Hodson **Fairies at work and at play** samt Leadbeater, **The Astral Plane**.
- 3) Keel, **The Mothman Prophecies**, sid. 43.
- 4) Hodson, **Fairies**... sid. 84—85
- 5) Golem är i den judiska mystiken en själlös varelse skapad på magisk väg. Se bl a Gersham Scholem, **On the Kabbalah and its Symbolism**, sid. 158—204.

Anm. The Mothman Prophecies är utgiven av Saturday Review Press/E.V. Dutton & Co. Inc., USA, 1975. Den kostar inbunden (269 sidor) \$ 7.95.

Arbetsgruppen för ufologi har adressen Box 5046, 151 05 Södertälje 5.

UTLÄNDSK BOKVANDRING MED ROLAND ADLERBERTH

Ni får förlåta mig, men för en gammal fortean finns det bara ett sätt att inleda denna krönika — nämligen att glädjestrålade meddela att BOKEN har kommit ut i nyupplaga. Och boken är alltså den av Fortean Society gillade och stadfästa edition av Charles Forts samlade verk som kom hos Henry Holt 1941 och nu återutgivits av detta utmärkta Dover för bara \$ 15:— på samma fina papper, med samma utmärkta tryck och framför allt med samma fullständiga register till alla fyra böckerna som 1941 års upplaga (som kostade \$ 5:— så prishöjningen är inte omätlig). Enda skillnaden är att Tiffany Thayers gamla introduktion ersatts av en ny av Damon Knight.

Och **The Complete Books of Charles Fort** omfattar alltså alla de fyra böcker denne märklige amerikan skrev: **The Book of the Damned**, **Lo!, Wild Talents** och **New Lands** — alla fyra hålls kontinuerligt tillgängliga i pocket av Ace Books, men denna enbandsupplaga med det kompletta registret är ändå av praktiska skäl den enda rätta editionen, och har gått för våldsamma priser på de amerikanska antikvariater.

1 062 sidor text och 62 sidor register, proppade med vetenskapligt obekväma fakta som Fort livet igenom samlade genom flitiga studier av vetenskapliga tidskrifter. En stormande, brusande flod av data och fakta som inte stämmer, från alla tänkbara områden, maskregn och flygande tefat, ljusfenomen på månen och självantända människor, hägringar och mirakel, blixtförflyttningar i tiden och rummet — allt finner ni hos Fort, och genomgående med exakta källhänvisningar. Han är helt enkelt själva den gamla stampappan till hela raden av dagens ifrågasättare och gränsvetenskapare; men till skillnad från de flesta av dem är han inte ute efter att skaffa troende lärjungar till sina egna teser (för det har han inga, eller rättare sagt, sådana sprider han med varm hand i massor, men är noga med att de skall motsäga varandra). Tvärtom är hans aldrig uttalade ledstjärna: "Var skeptisk mot allt, också mot din egen skepsis." Ingenting rosas och

risas, allt bara förevisas — men store Chtulhu, vilken förevisning!

Och alltsammans redovisat på ett språk som är spänstigt, ironiskt, spännande och elegant — det bästa som har sagts om den sidan av Fort är Thayers sammanfattning i 1941 års förord: "Att läsa Charles Fort är som att rida på en komet."

Så köp **The Complete Books of Charles Fort** och bli komettryttare. Ni ångrar er aldrig — den här mastiga volymen öppnar nya världar och utblickar på löpande band.

Jag skrev i förra krönikan något om att Forts ingalunda oävnade men avsevärt trovissare franske lärjunge Robert Charroux strömmar ut i enorma pocketupplagor världen över. Det har sedan dess förfrågats mig om vad som finns i den vägen, helst på engelska och tyska (det är tydligen inte bara jag som har svårt för franskan), och här har ni då en snabblista över vad som har strömmat in till mig själv det senaste året:

Le Livre du Mysterieux Inconnu är nykommen på engelska som **The Mysterious Unknown** (Corgi, £ 0:50). **Le Livre des Maitres du Monde** från 1967 kan läsas på engelska som **Masters of the World** (Berkley, \$ 1:50) och på tyska som **Die Meister der Welt** (Knaur, DM 3:80). **Histoire inconnue des hommes depuis cent milles ans** finns i tysk pocketupplaga som **Phantastische Vergangenheit** (Fischer Taschenbuch, pris ej angivet) och **Le Livre du Passe Mysterieux** från 1973 kan avnjutas på engelska som **The Mysterious Past** (Berkley, \$ 1:50). Läs dem gärna hela bunten, för Charroux har den vidaste fantasin av hela gänget gränsvetenskapare efter Fort, och är ganska fascinerande också när han är helgalen — men glöm inte hans egen varning om de intellektuella lekarna i förra krönikan.

Klart plus i kanten för Brad Steigers **Mysterles of Time & Space** (Prentice-Hall, \$ 7:95), som nog lär vara en av denne intensive mångskrivares bästa och mest genomtänkta böcker hittills — en jätteparad av alla möjliga fynd och fenomen i Charles Forts anda, som dessutom försöker finna en gemensam nämnare för alltsammans i en ny och pigg idé.

En idé som Steiger själv döpt till "the reality game" efter Hesses glaspärlespel, och som går ut på att högre makter (gudar eller högtstående rymdkulturer eller vad ni vill) lägger ut dessa vetenskapliga stickiståvanomalier för oss som ett slags ledtrådar mot en högre sanning, mot en äkta insikt i vad det verkliga spel som spelas med oss och kring oss och om oss egentligen innebär. "Det finns en enorm mängd rent fysiska bevis som antyder att ett mycket stort något har hänt på denna planet, och händer med programmerad regelbundenhet."

Och kring denna teori om glaspärlor omkring oss ger Steiger så en härlig och spännande katalog över oförklarliga märkligheter i tid och rum, joggar igång med en serie mänskliga fotspår i cirka 250 miljoner år gamla avlagringar i Kentucky och fortsätter sedan med gamla avdöda högkulturer, Bimini-ruinerna, underliga varelser och mystiska skrifter (bl a Allendebrevet om Philadelphiaexperimentet), nya och bättre tefat, elektriska portar mellan dimensionerna och mycket annat. Och avslutar med några goda råd om hur man bär sig åt för att vinna i the reality game. Och eftersom Steiger själv enligt egen utsago klarat av både de tre männen i svart och en i gott stånd varande poltergeist med dessa metoder, bör han ju veta vad han talar om. Och antingen han vet det eller inte är detta ett av de roligaste och mest spännande forteanska fyrverkerier det någonsin förunnats mig att få läsa.

Österrikaren Peter Krassa botaniserar efter gamla rymdgudar i öst i **Als die gelben Götter kamen** (Bardtschlager) och gör det med mäktiga gott resultat — rätt imponerande eftersom inte ens hans förordsskrivare Däniken lyckades hitta så värst mycket just i Kina.

Visserligen medverkar de gamla kära märkena tämligen friskt — Krassa har ett helt kapitel om "grammofonskivorna" från Bayan-Kara-Ula och har rentav ett foto av en av dem. Andra gamla kända grunk från Drake och Däniken, Kohlenberg och Charroux finns också med, tex de där tidiga tibetanska kungarna som klättrade i rep mellan himmel och jord, ända tills en av dem lät lura sig att skära av repet och blev definitivt jordisk. Och den berömda Palenquehällen kommer också med på ett rätt stort hörn, eftersom Krassa har sina misstankar om att Amerika var utsatt för en hel del upptäcktsresande från de gamla kinesernas eller deras rymdgudars sida — frågan

är om inte mannen under hällen egentligen var rymdgud. Och de indiska vimanas viner omkring en hel del de också.

Men Krassa finner många nya och intressanta gudavagnar också i Kina, och banar i ett par kapitel helt nya vägar för forskningen genom att spåra schamanismen till en gammal rymdflygarkultur — schamanernas långfärder i anden skulle i själva verket gå tillbaka till urkulturminnen av långfärder i köttet, per rymdskepp. Förvisso i djärvaste laget, men däremot är en del av de kinesiska myter och sagor Krassa tar fram verkligt intressanta, och boken är ett inte oävet tillskott till den rikt flödande däniken-genren.

Tror ni på att jorden är ihålig och har civilisationer boende innanför skalen? Eric Norman gör det — nästan — i nu dansköversatta **Den hule jord** (Sphinx & Nihil), och även om man har svårt att följa honom i hans halvhjärtade övertygelser, rekommenderas boken ändå till det bästa, eftersom den torde vara den fylligaste boken hittills om denna speciella tokenskap.

Ingenting om Shaver och hans deros och teros tyvärr — de var väl för magstarka till och med för Norman — men däremot en grundlig genomgång av Symmes gamla teori om den ihåliga jorden med stora hål vid polerna. Ray Palmer, Shavers vapendragare, dyker upp här också — han anser att Symmes hade rätt och att de flygande tefaten kommer från jordens inre och hade i juninumret 1970 av **Flying Saucers** ett "oretuscherat" foto av Nordpolsområdet, taget från en satellit, som visar ett hål i norr som sträcker sig ända ner över norra Grönland. De nazistiska teorierna om att vi lever på jordens insida redovisas med Rügenexperimentet och allt, Bulwer-Lyttons kommande ras i grottor djupt under jorden blir nästan verklig här och österns sägenomspunna Shamballah, den omätligt högtstående civilisationen under jorden, behandlas inte bara som vanligt via Roehrich utan också i en lång intervju med en psykisk amerikan som heter Doc Anderson och vet det mesta om österns hemligheter. Så bortsett från Shaver har ni det mesta i branschen här, trivsamt och lättläst framfört.

Åter till verkligheten med Cyrus H. Gordons **Before Columbus** (Turnstone Press, £ 2:75), en sakligt skriven bok om älderstigna resenärer mellan oss och Amerika, som ger en hel del att tänka på. Kör igång med ett myller av fornyfunda-statyer och statyetter från det

Erobring - sejr - hævn - kontrol - sundhed

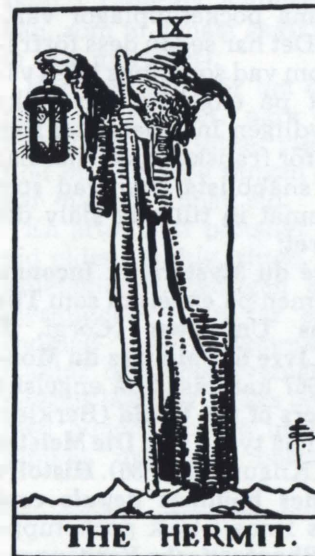
18. s.

Cheth

Barn af vandenes kraft - herre til lysets triumf

Egocentreret - rastløshed - ukontrolleret lidenskab

Klogskab - forsigtighed - overvejelse - tøven - instruktion

20. s.

Yod

Lysets røst ypperstepræst - Gudernes profet

Umodenhed - hemmelighed - inerti - umodenhed - overvejelse

Selvdisciplin - handling - succes - møde med modsætning - godhedens sejr

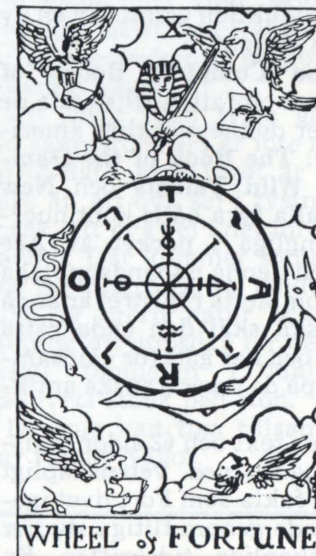
19. s.

Teth

Det flammende sværds datter - levens fører

Svagbedst undertrykkelse af behov - i tvang - observationssigthed - tyranni

Skæbne - lykke - ny begyndelse

21. s.

Kaph

Livskræfternes herre

Tilbagegang - ulykke - uheld - fejl - forandring til det værre

En sida ur K. Frank Jensens "Tarot".

gamla Amerika med anletsdrag som verkar negroida, semitiska och allt möjligt, bara inte indianska. Fortsätter sedan med berömda kulturheron Quetzalcoatl, den befjädrade ormen, som ju framställdes som en skäggig vit man så till den grad att det aztekiska riket delvis föll för spanjorerna därför att aztekerna olycksaligt nog trodde att dessa skumma spanjorer var ett helt gäng befjädrade ormar, som kom för att titta till sina lärjungar några hundra år efteråt.

Piri Reis kartor vittnar enligt

Gordon om gamla förbindelser, antika skriftställares uppgifter lika — men det allra intressantaste är ändå de direkta fornyfynd Gordon tar upp. Så tex fann en viss Manfred Metcalf år 1966 en stenhäll med inskriptioner som påminner om den kretensiska skriften utanför Fort Manning i Georgia. Och 1872 fann man vid Paraiba i Brasilien en sten där ett gäng kananéer klagade sin nöd på feniciskt alfabet — på väg runt Afrika hade de år 531 f.Kr. drivits ur kurs över till Brasilien, och nu visste de inte hur de skulle

komma hem igen.

Paraibastenen är visserligen rätt omdiskuterad, men Metcalffyndet lär vara vetenskapligt godkänt och på tre håll kring Louisville har man funnit judiska mynt från 100-talet e.Kr., en antydning om judar som flytt till Amerika efter Bar Kochbas misslyckade uppror. Så här har tydligen emigrerats till Amerika avsevärt tidigare än man trodde hittills. Nya fynd avvaktas med intresse.

Michael Harrison bidrar till de gamble häxors utforskande med en intressant och kunskapsrik bok kallad **The Roots of Witchcraft** (Muller, £ 4:50). Ingen vanlig häxprocess, utan en bok som i Margaret Murrays efterföljd och andra söker sig tillbaka till rötterna, och liksom Murray kommer fram till att vi här står inför en urgammal religion, som är mycket äldre än kristendomen och därtill hade en så stark ställning ute bland folket att det tog den officiella kristna statsreligionen många sekler innan den kände sig stark nog att ta upp kampen mot den.

En del upprepningar från Murray, tex teorin om att ännu så sent folk som William Rufus och Thomas à Becket var ritualoffrade offer för den gamla religionen — som naturligtvis ingalunda var något så enkelt som en vanlig dyrkan av den senkomna kristendomens baksida djävulen, utan en äkta religion i sin egen rätt. Och om dess styrka talar — om Harrison har rätt — det faktum att till och med de kristna kyrkorna ända in på 1200-talet hade en fallossymbol dold inne i altaret, och att det var den som de flesta dyrkade.

Men det allra intressantaste med boken är ändå att Harrison gör anspråk på att ha tolkat häxornas gamla språk, som enligt honom inte alls är det tjatter och den rotväliska det kallades vid processerna utan i stället är ett äkta gammelspråk, av nordafrikanskt ursprung och besläktat med baskiskan — han ger rentav en del översättningar av bevarade gamla besvärjelser och ritualer. Och verkar bestickande nog för att sannolikt ha rätt.

Tarokkortet, denna märkliga kortlek som Golden Dawn och andra uppfattade som en sammanfattning av all vishet som funnits i Alexandrias bibliotek, har ju på senare år blivit mycket populära också i svenska mystik- och okultismintresserade kretsar. Men fortfarande saknar vi en svensk bok om deras historia och användning — för ett tag sedan upptäckte jag vid en översättning att vi rentav tycks

sakna to m en svensk nomenklatur i ämnet.

Men nu har det åtminstone kommit en fyllig dansk handledning om dessa märkliga kort, **Tarot** (Strubbe) av K. Frank Jensen, en man som tydligen vet det mesta om tarokkortet. För efter en kort inledning om taroklekens historia ger han en grundlig undervisning i tarokens korrespondenser med kabbalan, numerologin, färgerna och astrologin, redovisar flera olika sätt att spå med de här korten och ger sedan data och betydelser för

vart och ett av taroklekens 78 kort med vartenda kort avbildat (dock inte i färg, vilket är synd eftersom just färgerna enligt de troende lär ha stor betydelse såsom sådana).

Därtill också goda råd om vilken taroklek man skall välja, med korta redovisningar av de olika lekar som finns i handeln. En fyllig bok om ett intressant litet specialområde inom mystiken, studervärd som kunskapskälla också för den som inte tror på taroklekens världsomstörtande betydelse.

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr. Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj, Danmark

SERIÖS ASTROLOGI

En sann väg till ökad människokunskap, förståelse och självkänedom. Privatkurs för nybörjare. Ni lär Er även ställa och tyda Ert eget horoskop.

Karla Blüthgen 08/52 21 60

FÖDELSEHOROSKOP OCH SPÅDOMAR

Ange vilket som önskas och så exakta uppgifter som möjligt om tid och plats för födelsen.

Födelsehoroskop 40:—

Allmän spådom: 20:—

Specialspådom: 30—40:—

KENT SKOGLUND
VALLVÄGEN 11 a
824 00 HUDIKSVALL

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra boklistor!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överens-kommelse per tfn 08/758 62 50.

UFO-INFORMATION I STOCKHOLM

Lördagen den 16 oktober med början klockan 16 genomförs ett informationsprogram för allmänheten i Medborgarhuset i Stockholm.

Programmet startar med centralgruppens stillfilm följt av en intressant föredragshållare. Höjdpunkten blir en debatt- och frågepanel där publiken bereds tillfälle att kasta sig in i diskussionen.

Beroende på de mycket höga annonskostnaderna i samband med evenemanget tvingas vi ta upp en entréavgift av 10 kronor.

Kom själv, tag vänner och bekanta med!

Arrangörer: Riksorganisationen UFO-Sverige.

Läs om de uppseendeväckande svenska observationerna i populära facktidsskriften UFO-Information.

Provexemplar mot fyra kronor i frimärken från Riksorg. UFO-Sverige, Box 16, 596 01 SKÄNNINGE. Telefon 0142/440 30 eller 0221/310 25.

TIDSKRIFTER — en stor, färgrik bukett, varsågod. . .

Parapsykologi och flygande fat, hälsa, miljö och djurskydd, spiritualism, religion från öst och från väst, all sköns visdom och vidskepelse, särtro och vantro, många slags avvikare, profeter och profeters folk, vetenskapare och privattänkare. Är det något som passar?

Sökaren inför ibland översikter av svenska tidskrifter inom de områden som vi behandlar. 1971 informerade vi om 13 stycken. Nu är det tid igen att titta litet på våra närmaste släktingar. Det växer fram nya blad, mer eller mindre roliga, och samlingen omfattar i dag 38 tidskrifter.

Våra presentationer är, som vanligt, välvilliga. All kritik har vi hållit inne med. Värderingen blir den enskilde sökarens sak. På ett par ställen har vi dock tillåtit oss karakteristiken "utmärkt".

Man bör observera att prisuppgifterna, när ej annat anges, gäller innevarande år.

I de fall där vi vet att gratis provex. kan erhållas, har vi nämnt detta.

Parapsykologi

MEDIUM
För Psykobiophysik. Nr. 3-4 (1976)

1974 bildades Föreningen för Psykobiophysik, en aktivt utåtriktad sammanslutning. Den har studiecirklar, anordnar offentliga föredrag, utger ett informationsblad för medlemmarna samt

Medium för Psykobiophysik, hittills två nummer, som är den enda och kanske första tidskriften i Sverige som helt ägnas åt parapsykologisk forskning och är tillgänglig för allmänheten.

Medium innehåller forskningsrapporter och redogörelser för undersökningar som gjorts inom området psykobiophysik. Dessutom recenserar aktuella böcker. Redaktören Inga Zachau förklarar:

— Psykobiophysik är en ny term som är svår att definiera. Den är närbesläktad med en rad andra begrepp som parapsykologi, psykotronik, biomagnetism, bioenergi och parafysik. Vår målsättning är att belysa hittills okända samband mellan psyke, biologiska

organismer och fysisk materia. Fenomen som behandlas är bl.a. Backster-effekten (ex. kommunikation mellan växter), Kirlian-effekten (energifält runt materia), biologiska rytmer, geobiologi (t.ex. slagrutan), pyramideffekten (formens förmåga att ackumulera och generera energi) och de klassiska parapsykologiska fenomenen.

Adress: Box 121 45, 102 24 Stockholm, tel. 08/15 59 74. Prenumeration ingår i medlemsavgiften, 45:—. Enstaka nummer kostar 5:—. Senaste numret är tryckt i 2 000 exemplar och är på 28 A 4-sidor, mest om Uri Geller.

Ett litet stencilerat internt medlemsblad är

SPF-information, som går ut en eller två gånger om året till de omkring 100 medlemmarna av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, SPF. Adress: Box 402 43, 103 44 Stockholm. Man kan ansöka om medlemskap, om ansökan stöds av två medlemmar. I SPF finns flertalet ledande personer inom det parapsykologiska området i Sverige.

Spiritualism

Sveriges Spiritualisters Riksförbund ger ut

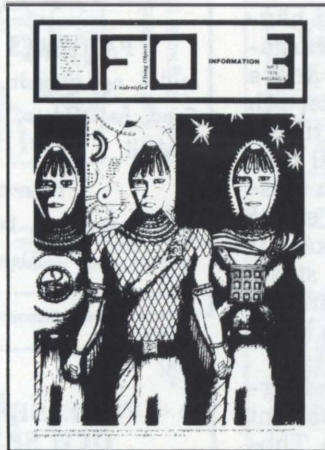
Utan Gräns, Knutsgatan 11, 722 14 Västerås, tel. 021/11 40 90. Prenumeration, sex nummer om året, kostar 30:— och lösnnummer 5:50. Gratis provex. kan erhållas. Tidningen har omkring 3 200 prenumeranter.

Spiritualism (spiritism) är som bekant tron att människans personlighet överlever den fysiska döden och att man genom s.k. medier kan få kontakt med dem som "gått över till andra sidan". Gunnar Fahlén, ansvarig utgivare för Utan Gräns, meddelar:

— Spiritualismen omfattar tron att en verksam Allmakt existerar, obegränsad av tid och rum, och att vi kan uppehålla förbindelse med denna universella Makt. För människans liv och andliga utveckling här på jorden gäller principen om sådd och skörd — frukten av varje människas tankar, ord och gärningar, onda som goda, får sköras i detta liv eller ett kommande. Spiritualismen omfattar också tron på reinkarnation (återfödelse) samt tron att människans liv fortsätter omedelbart efter den lekamliga döden.

— Förbundets ändamål är att med kristna värderingar som grund sprida kännedom om spiritualismens andliga innebörd samt medverka till en förordad uppfattning om livets betydelse, i vilken tonvikten läggs på människans personliga ansvar för tankar, ord och gärningar.

Flygande tefat

Om de för oss gäckande tefaten kan man läsa i fyra svenska specialtidskrifter. Störst av dessa är

UFO-information, som är organ för Riksorganisationen UFO-Sverige med över 1200 medlemmar. Starkt man bakom denna tidskrift är Carl-Axel Jonzon i Skänninge, vilken under 70-talet drivit fram en ufologisk riksorganisation och offrat egna pengar och tid i riklig mängd på tidskriften, som numer görs med snygg layout av Olov Petersson och god språklig redigering av Olle Öhman. Den presenterar sig som "tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen".

Innehåll: Svenska originalartiklar samt översättningar och referat från utländska nyhetstidningar och kommersiella tidskrifter — The National Enquirer, the National Tattler, Saga och Daily Express finns bland källorna — men även specialtidskrifter, såsom Flying Saucer Review, utnyttjas. Flitiga svenska pennor är Jan-Ove Sundberg och Thorvald Berthelsen.

Adress: Box 16, 596 01 Skänninge, tel. 0142/440 30. Ut kommer med sex nummer per år och kostar 45:— (nästa år 48:—). Provex. 4:—.

UFO-Rapport heter en liten tidskrift som ges ut och redigeras av Borgny Tingstedt, Sturegatan 32 A, 571 00 Nässjö, tel. 0380/737 97. Den kommer fyra gånger om året och kostar 24:— (nästa år 30:—). Provex kan erhållas gratis. Trycks i 700 ex. och säljs i över 300.

Tingstedt säger att "tidskriftens målsättning är att för intresserade informera om UFO-fenomenet så objektivt och vetenskapligt som möjligt, utan att ta ställning".

I Arbetsgruppen för ufologi kan man bli medlem för årsavgiften 20:—. Då får man boklistor, tillgång till biblioteket samt

Nyhetsblad från Arbetsgruppen för ufologi, som utkommer fyra gånger om året. Adressen är Box 5046, 151 05 Södertälje 5, tel. 011/18 12 47. Gratis provex. kan erhållas.

UFO-tidning nr 2 i betydelse är

GICOFF-Information, som ges ut av Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål, GICOFF, en grupp som står utanför UFO-Sverige.

Bertil Nilsson, flitig medarbetare i GICOFF-information, säger till oss att föreningen vill verka för en seriös syn på ämnet UFO och att man inte blåser upp varje ovanlig händelse till "UFO-fall".

— Vi vill sprida information om UFO-fenomenen och uppmuntra till öppen diskussion kring dem. Vi är öppna för alla tänkbara förklaringar och gör inte anspråk på att veta hela sanningen. Bland våra medlemmar finns olika uppfattningar. Men vi utgår från att det är realiteter bakom de tusentals observationer som görs, och vi räknar med att UFO-fenomenen tillhör en ännu okänd verklighet och ser UFO-gåtan som en gigantisk vetenskaplig utmaning, som är värd ett ytterst noggrant studium.

Redaktör och layoutman är Björn Högman. Utgåendet i A5-format är snyggt. Adress: Box 3007, 422 03 Hisings Backa, tel. 031/21 87 10. Sex nummer per år kostar 45:—. Provex. 3:—.

GICOFF-folk har gjort ambitiösa undersökningar av UFO-fall, bl.a. på observationsplatser, men, synes det, mer förr än nu.

**Pilotrapport i radio:
3 UFO:s styr mitt flygplan!
Radarobservation bekräftar**

Tidskrift för Hälsa är den förnämsta hälsotidningen i Sverige. Den utges i samråd med Hälsofrämjandet och följer alltså i Are Wærlands fotspår. Den kommer med 11 utmärkta nummer varje år och kostar 52:—. Lösnnummer 4:90. Adress: Box 1, 181 21 Lidköping, tel. 08/765 05 56. Trycks i ca 33 000 ex.

Tidningens redaktionella program: Sund livsföring genom fullvärdig mat, motion (friluftsliv), miljövärd och därtill hörande specialområden: Vegetarisk kost, biologisk odling, naturmedel. Motto: Samarbete med naturen.

Tidskrift för Hälsa är ett mycket bra journalistiskt arbete. Vid jämförelser med vegetariskt inriktade hälsotidningar i flera länder framstår den som i särklass starkast: tilltalande layout, lätt-tillgänglig text samt väsentligt, sakligt och inspirerande innehåll. Chefredaktören heter Eskil Svensson och hans medredaktör Arne Algard.

Svenska Vegetariska Föreningens tidskriftsorgan heter

Hälsö-Nytt, som nu utges i sin 74:e årgång. Den företräder samma hälsosyn som Tidskrift för Hälsa men har långt mindre upplaga och innehåll. Prenumeration kostar 30:— för helt år. Expeditionens adress: Rådmansgatan 88, 113 29 Stockholm. Redaktör är föreningens ordförande Anders Kocken.

Makrobiotiskt Nytt heter en liten tidskrift, som är organ för Sveriges Makrobiotiska Sällskap, vilket bl.a. för fram en vegetarisk dietlära, som introducerats i västerlandet av japanen Georges Oshawa. Principen är balans mellan "yin" och "yang".

Ake Mälhammar, sällskapets ordförande, omtalar:

— Tidskriften behandlar de naturlagar som enligt mer än 5000 år gammal österländsk vetenskap styr världen. Speciellt ingående belyses födans inverkan på kropp och tanke. Makrobiotisk medicin (akupunktur, massage) och livsaskådningsfrågor brukar också vara återkommande teman, liksom matlagningstips.

Adress: Ake Mälhammar, Uggelvägen 9 A, 130 10 Ektorp, tel. 08/716 55 42. Pris 15:— per år (fyra nummer). Tidskriften har omkring 500 prenumeranter, och dessutom brukar ett hundratal lösnnummer säljas.

Hälsa och miljö

Miljö och Framtid är organ för miljövärdsrörelsen. Redaktör är Björn Gillberg och redaktionssekreterare Markku Rämö. Den senare berättar:

— Vår tidning ges ut av stiftelsen Miljö och Framtid och är partipolitiskt obunden. Den vill på ett vetenskapligt och enkelt sätt informera om olika slags miljöproblem. Vi tar aktivt upp energifrågor, kritik mot atomkraft, alternativ till skolmedicinens behandlingsmetoder av bl.a. cancer, skadliga effekter av tillsatser i livsmedel, naturenlig odling, tips om vilda växter, barnmat, husmanskost m.m. Vår mening är att alla skall kunna ta del av de forskningsresultat som kommer fram om miljöförstörelsen, dess orsaker och lösningar. Det är viktigt att beakta forskares, politikers, myndigheters och företags agerande på området.

Tidskriften kommer med 12 nummer om året och kostar 33:— för helår (lösnnummer 3:—). Provex. kan erhållas gratis. Adress: Ullsaxvägen 14, 752 48 Uppsala, tel. 018/30 12 40. Antalet prenumeranter är cirka 15 000, och därutöver säljer man 2000—3000 lösnnummer.

En annan miljövärdstidning är

Trädgårdsjournalen, 245 00 Stafanstorps. Den är organ för Riksförbundet Sveriges Trädgårdsfolk och pläderar för naturenlig odling.

Biodynamisk Odling är medlemsblad för Biodynamiska föreningen. Årsavgiften är 50:—.

Tidskriften utkommer sex gånger per år. Den vill sprida och fördjupa kunskapen om och förståelsen av den biodynamiska odlingsprincipen, vars målsättning är att producera livsmedel av högsta näringskvalitet för vår egen och för kommande generationer. Jordens egen bördighet skall bevaras, och "konstgjord andning" i form av giftbesprutning och konstgödnad får inte förekomma.

Tidskriften ger inblick i problemen kring vår livsmedelsförsörjning, för in nya synpunkter i debatten om jordbruk, gifter och miljö, den följer jordbruksåret i aktuella artiklar, redogör för erfarenheter och ger råd för jordbruk, trädgård och täppa.

Adress: 150 20 Järna, tel. 0755/502 70. Redaktör för tidskriften, som utkommer sex gånger om året, är Kjell Arman. Gratis provex. kan erhållas.

Tobaken och vi ger fortlöpande information om tobakens skadeverkningar och om arbetet för att minska dessa. Den innehåller alltså vetenskapligt nytt på detta område, debattartiklar, intervjuer, presentationer av aktuellt informationsmaterial samt redogörelser för NTS' verksamhet.

Tidskriften utges av Nationalföreningen för upplysning om tobakens skadeverkningar (NTS). Den kommer fyra gånger om året och kostar 20:—, men för medlemsavgiften 15:— får man tidskriften "på köpet". Provnnummer kan erhållas gratis. Adress: Wenner-Gren Center, vån. 22, 113 46 Stockholm, tel. 08/34 24 20.

Frisksport är organ för Svenska Frisksportförbundet. Den kommer sju gånger om året och har en upplaga på cirka 7 000 ex.

Redaktör Tomas Algard förklarar:

— Tidningen Frisksport är Svenska Frisksportförbundets medlemstidning. Den vill vara kontaktlänk mellan medlemmarna och förbundsledningens informationskanal till klubbar och enskilda medlemmar. Frisksport vill också vara forum för debatt och nyheter som rör frisksportrörelsens arbetsfält: ett enkelt och sunt liv, avståndstagande från tobak och droger, idrott och friluftsliv, en sund kost, kultur- och miljöfrågor.

Avgiften för medlemskap i förbundet är 15—40:— per år beroende på ålder m.m. Enstaka prenumerationer är 15:— säljs. Gratis provex. kan erhållas. Adress till Frisksportförbundet: Box 8094, 104 20 Stockholm, tel. 08/52 09 00.

Det finns andra frisksporttidningar också, men de är klubb- eller distriktsorgan. Störst av dem är

Västanfläkt, Västra Frölunda Frisksportklubbens tidning, som stundom trycks i 10 000 ex. Adress: Box 2019, 421 02 Västra Frölunda.

Djurskydd

Djurens Rätt är organ för Nordiska Samfundet Mot Plågsamma Djurförsök och utkommer nu i sin 70:e årgång med fyra nummer om året. Den ingår i medlemsavgiften, 10:—, till samfundet. Adressen är Drottninggatan 102, 111 60 Stockholm, tel. 08/21 20 12.

Nordiska Samfundet är en mycket livaktig sammanslutning som för djurens talan mot det samhälle som utnyttjar dem, bl.a. i oerhörda mängder vetenskapliga experiment, vilka många gånger är plågsamma för djuren. Man motarbetar även de s.k. djurfabrikerna, som man anser "i praktiken inte är något annat än cyniska experiment med levande varelser för att se hur man maximalt skall kunna utnyttja dem ekonomiskt". Man håller också ett öga på grymma jaktmetoder, undermåliga djurparker och oetiskt utnyttjande av djur.

Djurfront ges ut av Ungdomskretsen i Nordiska Samfundet. Redaktionen, som växlar, utgörs av medlemmar i Ungdomskretsen, men ansvarig utgivare är Birgitta Carlsson. Bland medarbetarna märks filosofen Roger Fjellström.

Den utmärkta tidskriften kommer fyra gånger om året. Lösnnummer kostar 2:—, men provex. kan erhållas utan kostnad. Adress: Ö. Förstadsgatan 19, 211 31 Malmö, tel. 040/11 18 62. Den sålda upplagan är nära 4 500 ex., varav över 2 300 prenumeranter, och ökar ständigt.

Citat från en ledare: "Eftersom vi är emot allt förtryck av människor som förekommer i olika former och grader över hela världen, menar vi att vi också måste ta avstånd från förtryck av djur. Människor tillmås självklart ett visst värde i sig själva. Djuren däremot menar man vanligen saknar värde som individer — de uppfattas som ting. Men det är oacceptabelt eftersom också djuren är kännande varelser. Djur har ett egenvärde och vi har inte rätt att förtrycka dem.

Att människor ser djur som ting gör att förtrycket av dem tar sig ännu mer groteska och förnedrande uttryck än förtrycket av människan. De grymheter som man finner upprörande när det gäller människor, accepteras utan betänkligheter när det gäller djuren. Det anser vi vara liktydigt med rasism, fast det är inte en ras som utnyttjas en annan, utan en art som förtrycker en annan art; vårt språkbruk saknar symptomatiskt nog ord för det här. Vi behöver införa ett nytt ord — artism. Synen på djuren måste med nödvändighet förändras. En bred opinion måste skapas. Vi vill med DJURFRONT skapa ett organ för propaganda och debatt om förtrycket av djur. Tidningens grundval är följande paroll: FÖR ETT LEVNADSSÄTT SOM INTE ÄR GRUNDAT PÅ FÖRTRYCK AV DJUR."

Nexus, en tidning för hela samband är ny och har, när detta skrivs, bara utkommit med två nummer men har redan 1 000 prenumeranter. Redaktionen består av Peter Sandblad, Gunilla Rudling och Joseph Hochhauser. Adressen till Sandblad är Oppundavägen 32, 122 48 Enskede, tel. 08/39 18 47. Fyra nummer per år kostar 15:—, lösnummer 5:—.

Peter Sandblad:
— Man kan väl säga att Nexus bl a kommer att täcka upp och knyta samman ett område som finns mellan Sökaren, Hälsa, Medium, Psykolognytt och Miljö och Framtid. Nexus kan delvis jämföras med East West Journal och New Age Journal. Många kommer troligen att betrakta den som en sk alternativtidning, eftersom vi kommer att behandla annorlunda sätt att leva.

Hur man skall uppnå kroppslig och själslig balans och personlig frigörelse är centrala frågor. Därför kommer vi att ägna stort intresse åt psykoterapiformer, naturmedicin, yoga, meditation och annat som leder till ökat personligt välbefinnande. Det händer mycket på det här området. I den engelskspråkiga världen talar man om fenomenet i termer av rörelse, "The Human Potential Movement". Nexus betyder länka samman, och det är meningen att tidningen skall bli en kontakt mellan människor som vill ta ett eget ansvar och leva helt och fullt.

Balder är en ung (från 1975) tidskrift, organ för Aktionsgruppen för social tregrening. Den kommer med fem nummer om året, och det kostar 25:— att prenumerera på den. Adressen är Mossvägen 46, 150 20 Järna, tel. 0755/719 29. All text är snyggt handskriven!

Aktionsgruppen för social tregrening är "en grupp människor som söker en dialog med andra människor som är villiga att förutsättningslöst diskutera alternativ till dagens förstelnade politiska liv". Balder vänder sig till "alla som är intresserade av en fri, demokratisk socialism".

Social tregrening är ett begrepp som utvecklades av antroposofins skapare Rudolf Steiner. Det rör sig om en samhällsmodell, "där kulturliv, rättsliv och näringsliv blir lika självständiga gentemot varandra som idag de suveräna staterna är".

Graal är "en obunden tidskrift för sökande människor". Men redaktionen, som består av Ingrid Nyborg-Fjellander, Åke Moberg och Jan Fjellander, har sitt andliga hem i Liberala Katolska Kyrkan. Adress: Astreavägen 5, 181 31 Lidingö, tel. 08/767 05 73. Utkommer fyra gånger om året och kostar 25:— för helår. Provex. kan erhållas utan kostnad.

Ingrid Nyborg-Fjellander säger:

— Graal är den urgamla, förkristna, symbolen för mänskors sökande efter livets innersta hemligheter — en tom skål, sträckt mot höjden för att fyllas av visdom. På vitt skilda stigar, liksom Graalriddarna, söker människor intensivt och kämpar för att nå en vision som ger ljus. Somliga når den i olika sorters slott och brödraskap, andra kämpar hårt i mörkret. I djupaste respekt för allt detta vill tidskriften Graal till läsarna förmedla glimtar av vad olika sökare i olika tider kommit fram till.

— Tidskriften startades för 40 år sedan av reklammannen, sedermera diskopen i Liberala Katolska Kyrkan Sigfrid Fjellander och mig själv i en dröm att utan bundenhet åt något håll och utan något speciellt 'Kanaans tungomål' sprida ljus över väsentliga frågor. **Livet i sin helhet** blev forskningsfältet. I Graal finns plats för både kultur (aktuella reflexioner om nyutkommen litteratur, teaterpjäser, filmer) och natur (funderingar över de levande formerna, de ekologiska problemen, vegetarisk livsföring etc.) vid sidan av religiös och filosofisk djuplodning med dess praktiska konsekvenser i vardagslivet och världen i stort.

Teosofi i Norden är organ för de svenska och norska sektionerna av Teosofiska Samfundet Adyar.

Redaktören för svenska avdelningen, Barbro Rydholm-Melander, säger så här:

— Samfundet har tre huvudsyften, 1. att bilda en kärna av mänsklighetens allmänna broderskap utan åtskillnad med avseende på ras, trosbekännelse, kön, samhällsställning och färg, 2. att uppmuntra jämförande studier i religion, filosofi och vetenskap, 3. att utforska oförklarade naturlagar och människans latent kraft. Med utgångspunkt från dessa syften försöker vi i vår tidskrift ta upp livsåskådningsfrågor, jämförande religionskunskap och religionspsykologiska frågor samt följa upp de förändringar den naturvetenskapliga världsbilden undergår i riktning mot en helhetsyn överensstämmande med den uråldriga visdomen. Framför allt vill vi försöka förstå vad människan är och hur sambandet människa—universum inte bara kan fattas intellektuellt utan även bli till en inre erfarenhet. Vi vill söka se konsekvenserna av detta i samhället och i världen. Vi följer den in- och utländska litteratur, som berör dessa ämnen, och bevakar den aktuella kulturdebatten. Tidskriften vill vara en länk mellan medlemmarna i samfundet men samtidigt ge sökande människor en möjlighet att bekanta sig med den teosofiska tankevärlden och livshållningen.

Teosofi i Norden utkommer med fyra nummer per år, och det kostar 25:— att prenumerera på den fr om 1977. Adressen är Karlavägen 44, 114 49 Stockholm, tel. 08/61 68 83. Det går att få provex. gratis.

Liberala Katolska Kyrkan, LKK, som är teosofin närtstående, har en tidskrift,

Communio — Liberalkatolska Kyrkbladet, som utkommer med fyra nummer om året. Adressen är c/o G. Larson, Anäsvägen 36, II, 416 68 Göteborg, tel. 031/15 04 11. Prenumerationsavgift 15:—. Gratis provex. kan erhållas.

Gunnar Larson i redaktionen säger:

— Communio vill i en sober form på ett fritt och odogmatiskt sätt ge läsaren material som underlag för att inom sig själv upptäcka möjligheter till en vidgad och fördjupad förståelse av liv och religion. LKK:s särskilda uppgift är bl a att uttrycka enhet mellan urgammal visdom — som framträder genom olika religioner — och kristendomens inre, djupare, sanning. Grundtemat är kommunio — förening — av det mänskliga och gudomliga genom individens växt från det enbart personliga och begränsade till enhet och helhet.

Rosenkorsorden A.M.O.R.C har en tidskrift som heter

Rosenkorset och kommer fyra gånger om året. Pris 25:—. Adressen är Box 7090, 402 32 Göteborg 7.

Ove Kant meddelar bl a:

— Rosenkorsläran är inte någon tro utan snarare en filosofi. Den är filosofi, teosofi, antroposofi och framför allt ontologi. Då skall man tolka dessa beteckningar bokstavligen och utan anknytning till någon existerande filosofisk eller religiös riktning eller sekt: "kärlek till visdom, kunskap om Gud, kunskap om människan och läran om det som är". Rosenkors-Orden AMORC är ett brödraskap, som spänner över parti-, klass-, köns-, nationalitets-, ras- och trosgränser.

— Rosenkors-Orden AMORCs filosofi kan sammanfattas i den uråldriga sanningen: "Känn Dig själv — och Du lär känna världen och gudarna!"

Antropos är organ för Antroposofiska Sällskapet i Sverige, dvs för Rudolf Steiners lära. Redaktör är Ingrid Sahlberg. Utkommer 10 gånger om året och kostar 50:—. Gratis provex. kan erhållas från expeditionen, c/o Marstrander, Rånövägen 19, 161 51 Bromma, tel. 08/25 85 96.

Antropos, som nu uppnått årgång 22, var i början ett anspråkslöst, stencilerat meddelandeblad. Under 18 år redigerades tidskriften av dr Hans Mändl (till hans bortgång 1972) vilken utvecklade den till ett organ för antroposofin i Sverige.

Tidskriftens målsättning är att "sprida information om antroposofi och antroposofisk verksamhet, belysa aktuella problem och händelser ur antroposofisk aspekt, recensera i första hand antroposofisk litteratur men även skrifter av allmänt intresse — inom miljövärd, medicin m m."

Pedagogiska frågor behandlas i princip inte, eftersom för dessa finns tidskriften

På väg mot en ny pedagogik, vilken skildrar Rudolf Steiners människokunskap, berättar om hans uppfostringskonst i dess praktiska tillämpning och gör inslag i den pedagogiska och kulturella debatten. Utkommer med fyra nummer per år, kostar 40:— för helår. Adress: Box 78, 161 26 Bromma, tel. 08/26 20 40 (skoldagar 10—12). Det finns ca 2 000 prenumeranter, och dessutom brukar några hundra lösnummer säljas.

Inger Liljeson, som ingår i tidskriftens redaktion, berättar:

— Waldorfpedagogik utövas vid fem skolor i Sverige. Den arbetar med mer än femtio års erfarenhet och har väckt stort intresse genom det konstnärliga sättet att undervisa; barnets personlighetsutveckling sätts i främsta rummet.

— Tidskriften På Väg ber wall-dorflärare berätta ur sitt dagliga arbete och har artiklar om Rudolf Steiners syn på människan och barnets utveckling och om hans pedagogiska impuls. På Väg ger glimtar av alternativa pedagogiker, engagerar sig i samhällsfrågorna, tar upp filosofiska frågor och har mål-sättningen att genom erfarenhetsutbyte med grundskolan och gymnasieskolan berika skoldebatten och bidra till pedagogikens kontinuerliga utveckling i Sverige. På Väg är en tidskrift för föräldrar, lärare, samhällsplanerare och alla som tycker om barn.

Tidskriften Buddhistisk Gemenskap, som kommer fyra gånger om året. Den har ca 70 prenumeranter, och adressen är Box 97, 101 21 Stockholm, tel. 08/44 69 50. Provex kan erhållas gratis.

Björn Lindgren, som är sekreterare i Förbundet Buddhistisk Gemenskap, omtalar att tidskriften kan ses som ett uttryck för FBG:s strävan att "stödja kulturellt befrämjande aktiviteter, som i olika former ger uttryck för Buddha Dhamma, tex undervisning, utgivning, översättning och spridning av buddhistisk litteratur, samt i övrigt verka för kännedom om buddhismen" (ur FBG:s stadgar).

Tidskriften Tibet sysslar med alla aspekter av landet Tibet, dess folk, kultur och religion, historia, nutidsläget under kommunismen, de tibetanska flyktingarnas situation och Tibet-kommitténs hjälp till dem, vad som händer i Sverige på området, bokrecensioner m m.

Tidskriftens fem nummer per år fås enklast genom medlemskap i Svenska Tibetkommittén, vilket kostar 15:— per år. Adress: Box 1012, 221 04 Lund 1, tel. 046/12 12 56. Sald upplaga: cirka 500 ex. Provex. gratis.

— Öundgängligt för alla som är intresserade av Tibet eller tibetansk buddhism, framhåller redaktionen.

Kosmos för fram den danske författaren Martinus tankar. Den kommer med 17 nummer per år och kostar 80:—. Man kan få gratis provex. Adress: Martinus Institut, Mariendalsvej 94—96, DK-2000 København F, Danmark. Antalet prenumeranter på den svenska utgåvan är ca 600.

Tidskriften innehåller artiklar av Martinus själv men även av andra författare, "där Martinus kosmologi ställs i relation till vardagens aktuella problem, till vetenskapens framsteg, till andra författares och filosofers verk m m".

Kring Martinus tankar finns ingen organisation och inget medlemskap. Tidskriften är enda förbindelselänken mellan de intresserade och Martinus Institut.

Martinus alla verk anses tillsammans "utgöra en kosmologi, en logisk, allomfattande världsbild, baserad på författarens intuitiva insikt i tillvaron".

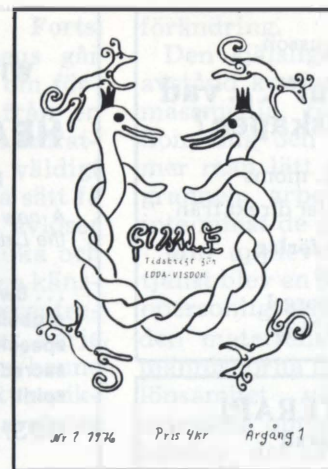
Det har tidigare funnits ett par ambitioner gjorda buddhistiska tidskrifter, Buddhist-Bulletin och Bodhi, men f n tycks det endast utkomma ett medlemsblad,

Tidskriften Buddhistisk Gemenskap, som kommer fyra gånger om året. Den har ca 70 prenumeranter, och adressen är Box 97, 101 21 Stockholm, tel. 08/44 69 50. Provex kan erhållas gratis.

Nästa Framtid är organ för Auroville International (Sri Aurobindo Society). Märten Strömquist upplyser:

— Tidskriften utges av en grupp människor i Lund med syftet att genom artiklar, översättningar, poem och bilder kasta ljus över den **integrala yogan**, projektet Auroville och dess grunder. Den integrala yogan skiljer sig från andra typer av yoga genom att den är all-omfattande: ett totalt liv i harmoni och samarbete med medvetandets mest progressiva och omgestaltande energi. Dess mål är inte att förbättra, utöka kapaciteter, inte ens befrielse eller upplysning, utan ännu ett steg — en syntes, där det högsta möter det lägsta, där anden materialiseras och materia förändligas — en progressiv, total förändring, förvandling, omgestaltung med början i det individuella sinnet, livet och kroppen och med en fortsättning i det kollektiva livet och världen.

Adress: Auroville International, Fack 6009, 220 06 Lund, tel. 046/13 38 71. Pris 25:— för fyra nummer per år. Tidningen säljs f n i 150—200 ex. Gratis provex. kan erhållas.

Gimle, tidskrift för Edda-visdom, är organ för sällskapet Yggdrasil, som i ett brev förklarar:

— Vi är ett ganska nyligen grundat sällskap. Vi kallar oss Yggdrasil. Många av oss i Yggdrasil har tidigare intresserat oss för österländsk vishet, men alla kom vi till ett stadium då vi tyckte vi glömt bort vår egen kultur. Så vi började läsa de gamla Eddaskrifterna och fann däri en fornsvensk vishet, en ockultism utarbetad av våra egna förfäder. Vi tycker oss förstå att Eddamytologin inte bara berör forntiden, utan även nutiden och framtiden. Föreningen ser som sin uppgift att verka för ett spridande av de fornsvenska meditationsteknikerna (sejden), att verka för en ödmjuk hållning inför naturen och tillvaron och för en kultur baserad på en ekologisk livssyn. Alla kan ta del av Eddavisdomen, oberoende av folk-tillhörighet och trosuppfattning, men vi vill stödja att varje kulturenhet ska få tillvarota och utveckla sin egen kultur.

Adressen till den lilla tidskriften Gimle är c/o Sigrid Norberg, Maria Prästgårdsgata 12, 116 52 Stockholm, tel. 08/44 42 04. 1976 är första årgången. Fyra nummer skall komma i år och kosta fyra kr styck. Man kan få gratis prov. Gimle säljs i 300—500 ex.

Back to Godhead med svensk text. Det är en påkostad tidskrift med vackra färgillustrationer. Emellertid är det ovisst när (och om) något mer nummer kommer att utges. Den lilla rörelsen har "personallbrist". Adressen är Iskon, Grevgatan 18, 114 53 Stockholm, tel. 08/60 78 81. Numret kostar 5:—.

Spegeln, som hittills utkommit med 15 nummer. Där kan man bl a läsa en del av guruns tal i svensk översättning. Men Spegeln är ett internt medlemsblad, inte tillgängligt för allmänheten. DLM:s adress är Brahegatan 42, 114 37 Stockholm.

FLR-Aktuellt är medlemsblad för Föreningen Lärare i Religionskunskap (FLR), men även andra, som är intresserade av religionsundervisningen, kan prenumerera. Fyra nummer per år kostar 40:—. Provex. kan man få gratis från föreningens skattmästare, adjunkt Per Hinton, Rådshälsagatan 11, 212 30 Malmö. Tidskriften har en upplaga på 2 000 ex. Den har innehållit artiklar om främmande religioner, meditation m m.

Religion och Kultur är en skandinavisk tidskrift utgiven av Förbundet Religion och Kultur. Den utkommer fyra gånger om året och kostar 25:—. Gratis provex. går att få. Adress: Box 748, 171 07 Solna, tel. 08/85 67 37. Redaktören heter Bertil Persson, och tidskriften har 1 500 abonnenter i Skandinavien. Genom norska statens försorg sprids dessutom 2 500 ex. till folkhögskolor, högskolor, studieorganisationer etc.

Bertil Persson:

— Tidskriften vill vara ett diskussionsforum för en opartisk religions- och kulturdebatt. Särskilt intresse ägnas åt bibelexetik (framför allt arameisk), Jesusforskning, judaistisk forskning, invandrarnas (särskilt de från Mellanöstern) religions- och kulturfrågor, religiösa minoritetsfrågor samt religionspedagogik. Från och med hösten 1976 medföljer en särskild bilaga, "Trosinformation".

Hare Krishna-rörelsen utkom i juni förra året med ett nummer av

Back to Godhead med svensk text. Det är en påkostad tidskrift med vackra färgillustrationer. Emellertid är det ovisst när (och om) något mer nummer kommer att utges. Den lilla rörelsen har "personallbrist". Adressen är Iskon, Grevgatan 18, 114 53 Stockholm, tel. 08/60 78 81. Numret kostar 5:—.

Divine Light Mission, rörelsen kring Guru Maharaj Ji, har en tidskrift i snygg layout,

Spegeln, som hittills utkommit med 15 nummer. Där kan man bl a läsa en del av guruns tal i svensk översättning. Men Spegeln är ett internt medlemsblad, inte tillgängligt för allmänheten. DLM:s adress är Brahegatan 42, 114 37 Stockholm.

Nya Kyrkans Tidning, som nu utkommer i sin 101:a årgång (!) vill sprida "budskapet i den Gudomliga uppenbarelse genom Emanuel Swedenborg". Den är organ för Herrens Nya Kyrka och Nya Kyrkans Bekännare. Redaktör är Olle Hjern, som har adressen Banérgatan 4, 1 tr., 114 56 Stockholm, tel. 08/60 43 42. Den kommer sex gånger per år och kostar 10:—. Gratis provex. kan erhållas.

Olle Hjern:

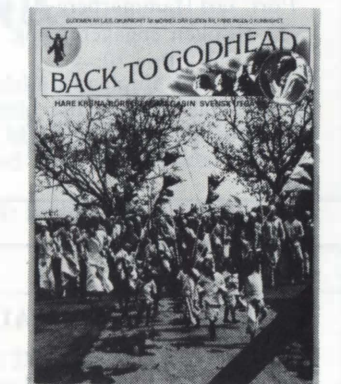
— Alla enheter av Nya Kyrkan betraktar Emanuel Swedenborg som den gudomligt upplyste och kallade uttolkaren av Ordets hemligheter, som vägledaren genom de andliga världarna och som den inspirerade förklararen av den kristna Bibelns djupare mening.

InCAL-bladet ges ut av Informations-Centrum för Alternativa Livsåskådningar och ny forskning (InCAL), en samarbetsgrupp, som presenterades i Sökaren 3 i år. Tidskriften, som utkommer sex gånger om året, innehåller bl a uppgifter om medlemsgruppernas sammankomster, föredrag, kurser etc., som är öppna för allmänheten. Den intresserade kan där lätt hitta vad som pågår främst i Stockholm, men även i viss utsträckning ute i landet, en speciell kväll eller vecka.

Redaktionen består av Göran Brusewitz, Mona Svernbj och Pia Ringstrand. Brusewitz förklarar:

— Många söker ett nytt sätt att tänka, psykologiskt, religiöst, filosofiskt eller vetenskapligt, och för dessa människor vill vi göra en neutral, lättillgänglig översikt av vad som händer, så att de lätt kan pricka in vad de vill ta del av.

Förutom grupperna kan även enskilda personer vara medlemmar i InCAL och erhåller då tidskriften. Medlemskap kostar f n 25:—. Adressen är Fack 43, 104 30 Stockholm, tel. 08/10 69 15, lördagar 12.00—14.00. Gratis provex. kan erhållas.

på. Den är tagen när han befinner sig i ett mycket högt andligt tillstånd, helt förenad med Det Gudomliga.

Meditationerna som sedan följde var något helt nytt, intensiva, och på samma gång fyllda med frid. Meditationerna tillsammans med läsning av Sri Chinmoy's böcker gav hela tiden svar på alla mina frågor. Jag kände av hela mitt hjärta att jag funnit den rätta vägen för mig.

Det är nu över två år sedan jag blev accepterad som lärjunge av Sri Chinmoy. Jag har regelbundet träffat Gurun, och känslan av att ha valt rätt blir bara starkare och starkare. Det börjar allt mer gå upp för mig hur viktigt det är att få ledning på det andliga planet. Vad kan då vara bättre än att ha en Mästare som just nu finns här på jorden som sin Guru.

Adress: Sri Chinmoy Centre
Sturegatan 19 A
752 23 Uppsala
Tel. 018/10 18 47
Varje torsdag 19.00 meditation

Sri Chinmoy Centre i Stockholm
Tel. 08/34 85 30

Sven Magnusson

"Flygande tefat" ... vad säger vetenskapen?

Pris 45:— inkl. moms
I varje bokhandel eller direkt från

Zindermans förlag
Box 310
401 25 Göteborg 1
Tel. 031/13 78 32

MAGNETTERAPI
ger ny livskraft

Illustrerad skrift om magnetfältens förmåga att läka och att lindra smärtor. Rapporter från kliniska försök. Praktiska anvisningar. Utmärkta resultat vid reumatism, astma, ryggbesvär, benbrott, sårsläkning, underlivslidande m.m. Sätt in kr 10:— på mitt postgiro 25 20 64-1 så kommer skriften portofritt.

TERAPIMAGNETER
I. Troëng Slottsvägen 31
191 51 Sollentuna.

WITNESS TOMORROW!

HEAVEN AND HELL

by Emanuel Swedenborg

A new easy to read translation from the Latin original into modern English.

... Swedenborg describes a highly organized heavenly life, universal speech, our entry into the next world, sacred and profane love, the world of spirit, and...

OBS! 426 sidor (paperback)

Pris kr. 16:50 inkl. moms plus porto

Engelskspråkig Swedenborglitteratur alltid i lager — bokhandel, postorder, återförsäljning

Swedenborgspecialisten
P.A. ATTERBOM AB
Box 206 434 01 Kungälv
Tel. 0300/240 42

Meditation i skolan

I nr 2—3 av FLR-Aktuellt, medlemsblad för föreningen lärare i religionskunskap, hittar vi en intressant artikel med rubriken "Meditation i skolan", skriven av Karl-Mikael Säfsten, en matematiklärare. Han berättar om sina erfarenheter och skriver att den transcendental meditationstekniken, TM, tydligen ger den erforderliga djupa vila som renar nervsystemet. Han talar också om att kärlek till nästan spontant växer fram och frågar hur detta kommer sig. Han svarar: Kärlek är det rena nervsystemets grundläggande känsla, medan det stressade, förorenade nervsystemet delvis har förlorat denna egenskap.

Säfsten berättar:
"Normalt är det bara enstaka elever i en klass som mediterar. Deras påverkan på klassen som helhet blir därför ganska liten. Men däremot upplever jag att min kontakt med elever som börjat meditera ändras och blir naturligare och mänskligare. Försvarsattityder som lätt byggs upp mellan individer, särskilt mellan lärare och elever, bryts ner och försvinner. Att så sker är rätt naturligt. Min förmåga att påverka elevens nervsystem i negativ riktning har avtagit betydligt, ele-

ven upplever mig inte längre som en 'plågoande' utan som den som jag verkligen är, nämligen en som 'bibringar kunskaper'. Eleven får alltså mest positiva erfarenheter av mig såsom lärare, och då växer det lättare upp en gemenskap mellan lärare och elev, och bättre grogrund för framtida arbetsresultat kan knappast tänkas. Vid ett tillfälle har jag haft en klass där omkring hälften mediterade. Det var en teknikerklass. I åk 1 mediterade ingen. I åk 2 började drygt hälften att meditera. Jag upplevde snart en mycket stor förändring i klassatmosfären. Samarbetet mellan mig och eleverna blev 'mjukare' och vänligare, och inte bara det, jag hörde ofta andra lärare berömma klassen ifråga. Själv längtade jag alltid efter lektionerna i den klassen. Denna goda stämning resulterade helt naturligt i goda studieresultat för alla elever i klassen, antingen de mediterade eller ej. Detta var visserligen en isolerad företeelse, men för mig blev det ett minne för livet."

Maharishi Mahesh Yogi, som togs emot med litet leende huvudskakningar, när han först framträdde i

Forts. på sidan 28

Rundvandring

Kyrkoherde Helge Fosseus går igenom brev med begäran om förbön. Det första kommer från en man som skall genomgå en omfattande operation. Han är väldigt ängslig och hoppas på detta sätt få hjälp för sin oro. Brevet avlöser varandra, de flesta från sjuka och anhöriga till sjuka. Jag får en känsla av att allt lidande är koncentrerat till denna stund. Efter varje brev ber prästen: "Honom/henne lyfter vi nu, O Gud, inför ditt ansikte." Och församlingen avslutar med: "Herre hör vår bön."

När alla brev blivit "behandlade", går kyrkoherden fram till dem i församlingen som vill begära förbön eller tacka för bönhörelse. En gammal dam reser sig spontant och tackar för att hennes onda ben blivit bra, sedan hon bett Gud om hjälp. Hon ser så glad ut, att jag inte kan hålla tillbaka ett leende.

Prästen går från den ena till den andra. Med röster fyllda av gråt, ångest, förtvivlan, skildras sjukdomar, sorg och ensamhet — egna och andras — och man ber om hopp till

Forts.

förändring.

Den själsliga nöd som man på avstånd konfronterats med genom massmedia, får en nära realitet. Som ung och frisk individ glömmar man lätt sina medmänniskor, grannen, arbetskamraten etc och inte minst de gamla.

Min upplevelse av denna gudstjänst blev en påminnelse om vilket opersonligt samhälle vi lever i, hur den materiella välfärden fjärrar människorna från varandra och att lönsamhet värderas högre än mänsklig omtanke. I själva verket behövs det så lite för att göra en medmänniska glad: ett vänligt ord, ett brev, ett telefonsamtal; med andra ord: Sträcka ut vardagshanden (ett uttryck som Per Ragnar gav mig en gång).

Under dessa veckor som jag besökt olika rörelser och samfund med religiös inriktning, har jag kommit i kontakt med många underbara människor. De inger hopp om att det mitt i denna hårda, känslolokalla värld finns en önskan till förändring mot någonting bättre — EN MÄNSKLIGARE VÄRLD!

Margareta Jendryk-Davies

LIVET FORTSÄTTER EFTER DÖDEN!

Spiritualismen ger bevis.

Begär vår boklista med senaste nyheter!

Bokförlaget Excelsior AB
Box 5314, 102 46 Stockholm 5

VATTUMANNEN

Bokhandel och postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Drottninggatan 83, Stockholm

Meditation, yoga, astrologi, massage, akupunktur, makrobiotik, flygande tefat, skivor, affischer, rökelse.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN
Box 45096
104 30 Stockholm

Anders Apelqvist DEN KOSMOLOGISKA EVOLUTIONSLÄRAN

Förf. Jarl Hammarberg-Åkesson:
"Boken engagerar mig!"
Pris 10:—

Apelqvist
Anders Reimers väg 13,
11740 Stockholm

FÖRENINGSLOKAL SÖKES

Föreningen för PSYKOBIOFYSIK, som stödjer och informerar om forskning i parapsykologi och gränsvetenskap, söker halvmodern lägenhet i Stockholm, med pentry och wc, för föreningslokal och laboratorium. Nära T-station, gärna centralt. Svar till Föreningen för Psykobiophysik, Box 121 45, 102 24 Sthlm, eller tel. 08/755 97 90, 83 95 92 eller 15 21 89.

DET MÄNSKLIGA SINNET ...

NÄR ALLT ANNAT SLÅR FEL LÄS ANVISNINGARNA

"Dianetiken... var som en blix från klar himmel. Människan hackade och sågade, elchokade och injicerade, lärde ut och moraliserade, dömde och hängde, samt satte folk i fängelse med stor entusiasm, utan att ha något som helst hum om vad som var orsaken till att människor gjorde som de gjorde, eller vad som var orsaken till att människan var sjuk eller frisk.

Svaret på detta, och den punkt där man börjar, var och är fortfarande Dianetiken"
L. Ron Hubbard

PRIS 50 KR

KÖP, LÄS och ANVÄND
DENNA BOK

Bli mer dig själv —
uppnå större förståelse

BESTÄLL IDAG!

SCIENTOLOGIKYRKAN
I SVERIGE,
STOCKHOLMS-
FÖRSAMLINGEN
Kammakargatan 46
111 60 Stockholm
Tel. 20 19 55

Om den inte är tillgänglig på ovannämnda adress, beställ den direkt från förlaget, Scientology Publications Organization, Jernbanegade 6, DK-1608 Köpenhamn V, Danmark.

Copyright © 1975
av L. Ron Hubbard
EFTERTRYCK FÖRBJUDES
Scientology är en tillämpad
religiös filosofi

Skicka mig ex av boken DIANETIK: DEN MODERNA VETENSKAPEN OM MENTAL HÄLSA av L. Ron Hubbard

Jag betalar med check ☐

Jag betalar per postförskott ☐

Jag betalar per postgiro 50 09 41-0 ☐

Namn

Adress

Postadress Tel.

Alla beställningar levereras inom 24 timmar

Scientologykyrkan i Sverige, Stockholmsförsamlingen
Kammakargatan 46, 111 60 Stockholm. Tel. 08/20 19 55

nande efter ett halmstrå. Ångesten för tomheten och meningslösheten har med rätta betecknats som vår tids signum. En mycket kritisk men måhända också fruktbar situation!

Jag kan i detta sammanhang inte låta bli att tänka på C.G. Jung. Den sista skrift han kort före sin död utgav hade den egendomliga titeln "Von Dingen die am Himmel gesehen werden" och handlade om "flygande tefat". Jung lämnade helt frågan om deras realitet därhän — hans fråga var rent psykologisk: varför tilldrar sig dessa företeelser (hur de nu än materiellt sett skall förklaras) ett så intensivt intresse? Han ansåg detta dels vara ett uttryck för nutidsmänniskans ångest, dels för ett slags desperat tro, att i teknikens tidsålder räddningen för oss arma människor skall komma genom varelser från andra världar. — Jag vågar inte definitivt ta ställning till tankegången men finner den intressant och tänkvärd.

Vad tror Ni om den parapsykologiska forskningens betydelse för livsåskådningsfrågorna? Säger oss dessa fenomen något väsentligt om världens inrättning och människans natur?

— Ehuru mer eller mindre väl styrkta parapsykologiska fenomen är kända sedan urminnes tider, är parapsykologi som vetenskap ännu en relativt ny företeelse och måste ännu dras med de flesta unga vetenskapers barnsjukdomar — å ena sidan att (särskilt av dem som ingenting vet eller vill veta om den) dogmatiskt avvisas som "vidskepelse", å den andra att vara föremål för subjektivt önsketänkande, lätt-trogenhet, medvetet eller (oftare) omedvetet bedrägeri. Det enda riktiga är givetvis en kritisk men öppen hållning, och jag tror att den långsamt vinner terräng. Kanske är det för tidigt att sia om dess framtid, men jag anser det inte osannolikt att parapsykologin kan komma att radikalt ändra vår livs- och världsåskådning, som även den förutan befinner sig i stöpsleven. För min del följer jag därför denna forskning med spännt intresse.

Naturläkarfam. + rytmiklärfam.
önskar hyra flerfam.-bostad i naturen —
helst vid vatten. Gärna i anknytning till
kollektiv, hälso- eller kurscenter.

Ole Saxe
Trädgårdsv. 5 B
132 00 Saltsjö-Boo

väst i slutet av 50-talet — och ibland öppet karakteriserades som en bluff, även av indiska bedömare — har haft avsevärd framgång med sin enkla avslappningsmetod, som sägs ge den erforderliga vilan, så att nervsystemet renar sig självt. Det har även gjorts åtskilliga vetenskapliga undersökningar av TM-meditationens verkningar, vilka gett för metoden positiva resultat. Påståenden från illvilligt håll att TM-meditatorer ber till hinduiska gudar är oriktiga. TM har en österländsk bakgrund, men metoden kan användas av vem som helst, oberoende av religion eller livsåskådning. Det rör sig om en enkel teknik för regenerering av nervsystemet.

HEMLIGHETER ANFÖRTRODDA FÅTALET...

Satsa på Dig själv — och Dina möjligheter!

Det finns mycket som Du inte kan tala med vem som helst om — mycket som Du borde veta. Många människor ryggat i okunnighet inför de stora sanningarna i livet. Men för dem som förstår dessa, blir de en ovärderlig hjälp för att stå emot vardagens alla svårigheter. När Du lärt känna Din egen andliga krafts oändliga resurser och ökat Dina kunskaper om livets inspirerande möjligheter — dolda för många — förstår Du varför det alltid funnits och allttjämt finns människor omkring oss som utträttat det "otroliga", som klarar av de största påfrestningar och som lyckas i livet — trots alla svårigheter. En gång i tiden var dessa djupa kunskaper svåråtkomliga för människorna. Rosenkors-Orden har dock sedan århundraden erbjudit dessa läror såsom ett visdomsarb till mångtusenden runtom i världen. Också Du kan få del av detta arv.

Den internationella Rosenkors-Orden AMORC

Bliv aldrig likgiltig för det som omger dig, varken i natur- eller människoliv. Håll alltid din ande vaken, din blick klar och ditt hjärta varmt för allt detta.

Charles Gordon

Det intressanta med varje människa är hennes yppersta gärningar, vad hon utförde bäst på sitt verksamhetsområde eller i sitt moraliska handlande. Människan är precis så stor som det verk, hon höjt sig till.

John Landquist

När du på morgonen ogärna stiger upp, så låt sådana tankar uppstå hos dig: Jag stiger upp för att verka en människas liv.

Kejsar Marcus Aurelius

"MÄSTERSKAP I LIVET"

— så heter den introduktion som Du redan i dag kostnadsfritt kan beställa. Den erbjuder Dig att omedelbart få studera de läror och den visdom som Rosenkors-Orden (ett urgammalt "de lärds brödraskap", icke bundet till någon speciell religion) förvaltar. Denna introduktion kan ge Dig en ny start i livet, så att Du bättre skall kunna utnyttja Dina möjligheter. Satsa på Dig själv, skriv till:

SÄND DENNA KUPONG

Internationella Rosenkors-Orden
AMORC
Box 7090, 402 32 GÖTEBORG 7
Sverige
Var god sänd mig kostnadsfritt introduktionen MÄSTERSKAP I LIVET till
Namn
Adress
Postadress

Bilder av silver och ljus

I Sökaren nr 6, 1976, fortsätter Nils-Olof Jacobson att försvara Dennis Milners och Edward Smarts experiment med fotografering av psykiska krafter. Artikeln är välformulerad och de ledsagande fotografierna suggestiva, men ändå måste jag säga: Snälla dr Jacobson, snälla vännen Nils-Olof... försvara inte en omöjlig sak. Jag har arbetat inom fotobranschen sedan 1945 och varit yrkesutbildare under flera år. Jag kan praktiskt taget allt inom foto. Jag är yrkesman. Ifrågasätt inte detta. Jag ifrågasätter inte dina kunskaper inom medicin.

De mystiska effekter du fastnat för är inte något paranormalt. Vi, som verkar inom fototekniken, har sett sådana "elektriska demoner" i många, många år. Jag har själv ibland fått i uppdrag att försöka komma tillrätta med dessa störningar.

Du visar en bild av vad du kallar "värmesfärer". Vi känner till det där inom foto. Det är skum, som fastnat vid filmskiktet. Man får exakt den bild du visat. Jag har själv ofta åtgärdat skumfel på filmer genom att avlägsna skum på framallarens yta. Jag har rentav sett intressantare bilder än den du visar. Men inte tusen är det andekrafter, som får skum att fastna på filmskiktet.

Vad beträffar den andra bilden så visar den enligt texten "mönstret av oregelbundna strukturer av värmeeter fyllda med utstrålade ljusetformationer". Det där är ju bara fikonspråk, som inte säger ett dugg om man analyserar det semantiskt. Vidare: Jag hade i början av 70-talet en kollega, som framställde syntetiska negativ genom att behandla svärtad film med saltsyra, salpetersyra, svavelsyra, fosforsyra, kungsvatten, fluorvätesyra och många andra syror och baser. Från hans negativ framställdes väggteckande fotografier. Somliga av dem liknade ett exploderande Universum med strålade ljusmoln, sönderfallande vintergator, strimmiga kometer. Ibland stod jag i ordlös beundran inför hans fotos. Men, lägg märke till det: Allt var fototeknik. INTE ANDEKRAFT!

Du känner mig, Nils-Olof. Du vet att jag gett ut boken "Jagets eld" genom Sökarens Förlag. Du vet att jag tror på själens odödlighet. Jag är övertygad om att våra själar är odödliga och reinkarnerar. Men för den skull behöver jag ju inte tro på vilka vilda fantasier som helst. Jag är en tänkande varelse.

Låt mig ge litet fototeknisk kunskap: Den fotografiska emulsionen utgöres av ett gelatinskikt, som är mindre än en tusendels millimeter i tjocklek. I detta skikt finns mikroskopiska korn av silverhalogener. En silverhalogen innebär en kombination av silver och en av fyra halogener: Fluor, klor, brom eller jod.

Trots att dessa kristaller är så små att de endast kan ses i de starkaste

mikroskop innehåller de 10 miljarder silverjoner och 10 miljarder av fluorjoner, eller klor, brom, jod.

Om vi nu tänker oss att ett energipaket (en ljusfoton eller en elektron) rusar in i filmskiktet så händer följande: Den främmande partikeln absorberas av silverklorkristallen och tvingar bort en elektron från klorjonen. Den frigjorda elektronen rusar omkring inom kristallen för att till slut hamna inom "latent bildfläcken". Värmeenergin i skiktet (och för elektroner är allt värme ovanför absoluta nollpunktens minus 273 C) stöter loss silverjoner, som sedan irrar omkring i kristallen. När de stöter på den latent bildfläcken övergår de till att bli rent silver.

Genom att behandla filmen med kemikalier får man silvret att svartna och på det sättet blir där en bild. Processen är komplicerad och det skulle kräva mycket utrymme att publicera den här i dess helhet.

Låt oss nu konstatera: Alla former av energi kan svärta filmskiktet. Det enda grundvillkoret är att initialkraften förmår slå loss en elektron ur klorjonen. Jag har upplevt att en nagel, tryckt mot filmskiktet, ger spår (värmeenergi).

Under årens lopp har jag sett otaliga filmfel. Jag har haft i uppgift att svara kunder på deras reklamationer rörande abnormiteter i bildmaterialet. Tro mig, Nils-Olof: Jag kan det här och är beredd att förklara de flesta bildfel på vetenskapligt hållbar grund.

Jag tror, som du, på själens odödlighet. Men vi behöver inte bevisa den med hjälp av fototrick. Den talar sitt eget språk av klaraste ljus — utan silver.

Dénis Lindbohm

Svar till Dénis Lindbohm

Min artikel är inte något "försvar" av "experiment med fotografering av psykiska krafter" utan en anmälan av en bok som jag finner mycket fascinerande. Såvitt jag förstår av ditt inlägg har du inte sett boken utan endast min anmälan. Därför vill jag gärna föreslå att du först studerar boken, som ju också innehåller en noggrann redogörelse för de tekniska betingelserna under vilka bilderna har åstadkommit, och sedan återkommer med utförligare kritik av Milners och Smarts resonemang och metoder.

Jag medger gärna att mina lösryckta citat ur boken låter krångliga, men syftet med min anmälan var att väcka intresse för boken. Insatta i sitt sammanhang är bildtexterna inget fikonspråk. Tills vidare tror jag inte heller på att bilderna enbart består av filmfel, men ser fram mot dina synpunkter när du har läst boken.

Goda hälsningar
Nils-Olof Jacobson

BERÄTTA OM SÖKAREN FÖR DINA VÄNNER!

Kvinnlig sökare, 53 år, villig att helt övergå till vegetarisk kost, önskar för 1—2 veckors vistelse på vegetariskt gästhem likasinnad persons sällskap. Svar till "Västmanländska 160/53", Sökaren f.v.b.

Kvinna önskar kontakt med andra kvinnor boende i Malmö-området, intresserade av diskussioner och studier i religion, filosofi, logik och miljö. Svar till "Kvinnlig-andlig utveckling", Sökaren f.v.b.

Jag, tjänstekvinna 52, har levat 18 år ensam efter ett 10-årigt äktenskap. Har många vänner men ingen att dela andliga och själsliga tankars tysta språk av samförstånd och gemenskap med. Jag söker nu (gärna medial) manlig brevvän för utbyte av tankar kommande från visdomens heliga källa. Men också någon att skratta och vara glad tillsammans med. Svar till "Andlig utveckling", Sökaren f.v.b.

Kultiverad dam söker brevkontakt med person vars intressen är parapsykologi, djuppsykologi, konst, musik och litteratur. Ni bör vara vegetarian samt sprit- och rökfri. Svar till "Kosmopolit", Sökaren f.v.b.

Du, en allvarlig, skojfrisk, ärlig och mogen sökare ca 30—40 år, med intressen som varierar från livsfrågor till dans, bli åtminstone en kamrat för mig, som är nyinflyttad i södra Småland med mina hundar. Är du kvinna, kan vi säkert bli vänner. Är du man, bör du dessutom vara minst 175 lång. Du får gärna ha mycket hår — även i ansiktet. Ändå välvårdad och mysig. Vi kanske aldrig blir mer än vänner, men försöka duger. Är själv 32-årig kvinna, långhårig, impulsiv och livsintresserad. Tycker om resor och allt som är vackert. Svar till "Lärare", Sökaren f.v.b.

Jag, spirituell intellektuell man, 34 år, vegetarian, intresserad av parapsykologi, filosofi, Martinus kosmologi, Mazdazän-läran och naturmedicin, söker kontakt med kvinna över 170 cm lång och bra utseende, som har ungefär samma intressen och är vegetarian och föredrar livet på landet, ibland resor i södern. Svar till "Lantbrukare", Sökaren f.v.b.

50-års ungdomlig man, 180/82, söker kvinnlig välutbildad hjälp, villig förvalta materiella och andliga tillgångar för u-land. Jag: gladlynt tekniker, tålig med enkel livsföring, utan stimulationsbehov, endast bunden av världsnöden. Du: obunden, effektiv men kärleksfull, min överman. Skriv om dina möjligheter. Mitt svar utvecklar ovanstående. Svar till "Nya Världsordningen", Sökaren f.v.b.

BOKRECENSIONER

WALTHER EIDLITZ

Walther Eidlitz är en märklig man, en man för sig. I sin bok **Den glömda världen — en bok om det okända Indien** (1948) berättade han om sina levnadsöden fram till 1946, då han bosatte sig i Sverige. Född som österrikisk jude kom han till Indien 1938 och stannade där, delvis av tvång i interneringsläger, fram till 1946. I Indien träffade han den man, dr.phil. Ernst Georg Schultze, som under det indiska namnet Sadananda blev hans "guru" och som förde honom in i den hinduiska Krishna-Caitanya-tradition, vars hängivne förkunnare han sedan dess varit.

Det är samma hinduiska tradition, som nu propageras i västvärlden, också i Sverige, av "Hare-Krishna-rörelsen", men med denna i USA skapade organisation har Eidlitz ingenting att göra.

I Sverige har Eidlitz blivit en känd föreläsare och författare. Som föreläsare har han fängslat främst genom sin personliga gripenhet. Hans författarskap, på tyska och svenska, kröntes 1968 av en omfattande avhandling "Krsna-Caitanya, Sein Leben und Seine Lehre", publicerad i "Stockholm Studies in Comparative Religion". Någon doktorsdisputation ledde avhandlingen inte till, men 1975 blev Eidlitz hedersdoktor vid Lunds universitet.

Omkring hälften av den stora tyska avhandlingen har nu översatts till svenska och utgivits under titeln **Guds lek — Om indisk gudsuppenbarelse** (Natur och Kultur 1976). Jag läste den tyska boken, när den kom ut, dock utan att förstå mycket av den. Nu har jag grundligare studerat den svenska versionen. Fortfarande förstår jag inte särskilt mycket, fastän jag ägnat en del av mitt liv åt indologiska studier. De många orden om "Guds lek" blir för mig ofta en ordens lek utan gripbart verklighetsinnehåll. På samma sätt som Gud kan framträda hur som helst och var som helst utan bindning av våra mått och tankar, kan orden om hans "lek" betyda vad som helst. Orden får ingen avgränsad betydelse, liksom de gudomliga rollerna glider in i varandra på ett förbryllande och för den som inte godtar traditionens auktoritet godtyckligt sätt. Eidlitz betonar själv att traditionerna om Guds "lek" vimlar av motsägelser och att orden ofta har en innebörd motsatt den världsliga innebörden.

På sätt och vis är det följdriktigt att boken är så svår att förstå. Denna hinduiska teologi kan bara förstås inifrån, av en som initierats efter personlig handledning av en benådad guru och gripits av "bhakti" (Guds nåd och kärlek), såsom denna tradition framställer den.

I sitt förord avvisar Eidlitz alla försök att fatta den indiska teologin med

hjälp av icke-hinduiska termer: "I denna bok har, med få undantag, inte gjorts några försök att jämföra uppenbarelsen ur hinduismens andliga värld med — skenbart eller faktiskt — liknande företeelser i andra kulturkretsar. Hur värdefulla sådana jämförelser än må vara, så för de likväl vanligen vilse. Här har inte heller historiska perspektiv beaktats och inga kronologiska frågor diskuterats. Den flertusenåriga hinduismen har i denna bok inte skildrats i form av en **utifrån** iakttagbar utveckling, utan **inifrån** med hinduismens egna källskrifter som grund... Jag såg som min enda möjlighet att betrakta hela panoramat från **en enda** synpunkt, en som var mig förtrogen, nämligen från den uråldriga traditionsföljd, som jag under loppet av många läroår i Indien fick ingående kännedom om."

Sanningskriteriet för vad Eidlitz skriver om Gud och Guds verksamhet är inte förnuft, inte upplevelser, utan de indiska skrifterna: "För varje verkligt troende hindu är hela den vediska orduppenbarelsen, från Rigveda till Bhagavata-Puranam, auktoritär. De verk som författats i kretsen kring Krishna-Caitanyas följeslagare, är auktoritära endast för dem, som genom Caitanyas nåd — dvs genom bhaktis kraft — vet vem Han är, fastän Han döljer sig." Eidlitz ansluter sig okritiskt och hängivet till denna tradition.

När Eidlitz säger, att han bara i undantagsfall jämfört indiska föreställningar med andra, avser han att han i korthet skriver tex att begreppen satcit-ananda i hinduisk gudsföreställning alls inte utgör någon "trinitet" och att Guds nedstiganden på jorden (avatara) alls inte utgör någon inkarnation.

Något av en paradox är det, att Eidlitz anser det meningsfullt att framställa denna Caitanya-tradition på tyska och svenska. Han föreläser om den och skriver oförtröttat om den — fastän den är omöjlig att fatta för dem som står utanför den. Vore Eidlitz indier, skulle han förmodligen inte känna denna drift att presentera sin tro utan sitta för sig själv, lovsjungande Krishna, och vänta på att lärjungar skulle infinna sig. Men nu är Eidlitz europé och författare. Och som europeisk författare av rang skriver och talar han efter sin genomgripande Indien-upplevelse bara om det som fyller hans hjärta, Krishna och Hans nåd, förmedlad av 1500-tals-avataren Caitanya.

Den svenske läsaren förstår inte så mycket av Eidlitz' förkunnelse, men han imponeras av hans djupa kännedom om den indiska traditionen och han kan känna tacksamhet för: att genom Eidlitz få kontakt med en helt annan värld. En sådan kontakt ger nyttigt perspektiv på vår egen världs begränsning.

Sten Rodhe

FALSKDEKLARERAD VISHET

Dig betros Österns vishet heter en bok som utgivits i ny svensk upplaga (tidigare 1954) av Rosenkors-Orden A.M.O.R.C. (Storlogen, Göteborg).

Det är en mildt uttryckt förbryllande utgåva. Den mystifierande efterskriften ger långt ifrån trovärdiga svar på eventuella frågor från läsare som kan tänkas vara seriöst intresserade av "Österns vishet".

Boken uppges vara en översättning av ett tretusenårigt manuskript från Lhasa i Tibet. Den gör anspråk på att vara en i sin ursprunglighet helt revolutionerande urkund. Det är den dock inte.

Enligt efterskriften är manuskriptets historia i korthet följande.

En (icke namngiven) engelsman som vistades i Kina vid mitten av 1700-talet blev där i tillfälle att studera ett manuskript som kinesiska forskare just hemfört från Tibet. Han översatte det och skickade det till sin uppdragsgivare, earlen av Derby. Denne lät trycka det i ett begränsat antal exemplar som fördelades bland "hemliga esoteriska sällskap". Ett av exemplaren bevarades och låg till grund för den utgivning i större upplaga som tydligen ombesörjdes av A.M.O.R.C. 1925.

Det var — fortfarande enligt efterskriften — "naturligt för Tibets invånare att tillskriva manuskriptet en av deras stora författare, exempelvis Confucius eller Lao-Tse". (Detta är ett av de grövsta påståendena i efterskriften. Som bekant hade varken den förre eller den senare något med Tibet att göra.) Efterskriftsförfattaren menar dock — efter "vad som framkommit genom utgrävningar i Egypten och Jerusalem" — att författaren till manuskriptet skulle vara farao Amenhotep IV. Från denne drar han sedan djärva linjer över Jesus till rosenkreutzarna, "vilka omnämns av lord Bulwer-Lytton i hans bok Zanonni".

Så långt denna häpnadsväckande efterskrift.

Innehållet i "manuskriptet" är allmänt vedertagna levnadsregler, en samhällslära med religiösa motiveringar och sanktioner. Det handlar om vad man ska göra och inte göra och varför. De flesta anvisningarna är tillräckligt allmängiltiga för att kunna passa in i vilken kultursfär som helst. Vissa angivelser är dock något mer specifika. Det talas om en Gud, avskild från människan. Människan har givits herravälde över resten av skapelsen. Själén är "i alla en och densamma" och lever efter döden. Karma och själavandring nämns. Gud söker i viss mån människan, men ordet förlåtelse förekommer inte. Människan döms efter sina handlingar.

Såvitt jag kan bedöma är detta ingenting annat än ett uppkok på allehanda

religiösa skrifter som troligen inte har särskilt många decennier på nacken. Då och då urskiljer man i texten närmast direkta överflyttningar från Koranen, Bibeln, etc. (Överhuvudtaget upplever jag "manuskriptet" som liggande klart närmare den judisk-kristna-islamska sfären än den "österländska".)

Tar man texten för vad den är — inte en mystisk helig urkund, utan ett dokument om en "1800-talsmoral" som vill bevara ett orättvist samhälle — kan man möjligen finna nytgåvan berättigad. Det är dock knappast så den är ämnad att fungera eller kommer att bli läst. Och även om så vore fallet, skulle det inte göra den mindre tvivelaktig.

Syftet bakom dess tillkomst må vara godhjärtat. Det finns dock gränser för vad man kan och bör acceptera i den här vägen.

"Dig betros Österns vishet" är ett exempel på en sorts medveten urkunds-förfalskning som jag upplever som mycket otrevlig. Det är ett svek mot de folk, religioner och skrifter som fått släppa till material och samtidigt i efterskriften pådyvlas sammanhang som är dem främmande.

Det finns antagligen anledning att närmare granska en hel del av den litteratur som ges ut i genren. Jag har en känsla av att en sådan granskning skulle få beklämmande resultat.

Tomas Löfström

HELIGA KOMMUNER I INDIEN OCH JAPAN

Ursula von Mangoldt heter en kvinna, född i seklets början, som är gift med Europeiska Investeringsbankens vice VD. Hon är också delägare i det tyska O.W. Barth-Verlag, över vars publicering av andlig litteratur hon därför har ett visst inflytande. Detta har bl a resulterat i utgivandet av en bok som Berghs nu ger ut på svenska (i övers. av Anita Zuber): **Ashrams — Asiens andliga centra**.

Det är väl ingen särskilt framstående bok, det här, men för den som inte är specialintresserad och inte har tillgång till mera inträngande skildringar av de personligheter och miljöer som beskrivs har den naturligtvis sitt värde, trots att den uppenbarligen är ungefär tio år gammal. Ursula von Mangoldt har alltså redigerat boken och dessutom skrivit ett av kapitlen. För de övriga svarar såväl européer som asiater.

Ashrams — det är alltså "Indiens heliga hjärtan" (som Margareta Harteius skrev i en recension av boken). Ashrams är öppna kloster, heliga kommuner, där lärjungar samlas kring visa män och kvinnor. Det är inte undervisning som är det centrala, snarare en vägledande samvaro: det gurun "lär ut" är öppningen mot "Gud". Och eftersom varje guru är unik, är Indiens tusentals ashrams alla olika. Somliga är bara små grupper, "familjer", andra är socioekonomiska samhällsöar, stora samhällsexperiment kring en religiös kärna.

När en guru dör tycks det normala vara att hans ashram består som en helig vallfartsort där man ännu finner hans ande. Det finns ashrams som inte grundats förrän efter en gurus bortgång. K. Ramchandra skriver om Ananda Mayi Ma, en kvinnlig guru — fö en av de intressantaste bekantskaperna i den här boken (åtminstone för mig som inte kände till henne tidigare) — som inte ens uppehåller sig i sitt ashram; hon är alltid på resande fot.

Bland övriga ashrams som tas upp är Ramakrishnas, Sai Babas (den "gamle" Sai Baba; den unge undergöraren med afrofrisyr nämns inte ens!), Ramana Maharishis, Sivanandas, Aurobindos och Ramdas.

Därtill behandlas i två avslutande kapitel zen-klostren i Japan. Ordet Asien i bokrubriken betyder alltså bara Indien och Japan, och det är naturligtvis lite trist. Visst finns det "ashrams" på andra håll i Asien: i första hand inom buddhismen, men också trots allt tex inom islam. Zen-kapitlen (ett av en europé, ett av en japan) upprepar varandra i stor utsträckning, men det gör inte så mycket för båda tillhör det bästa i boken — något som kanske till en del beror på att zen-klostrens stränga disciplin i liv, religion och arkitektur kan tänkas avspegla sig på ett lyckat sätt i beskrivarens språk och ordinnehåll.

Jag kan inte låta bli att avsluta de här raderna med några tankar som slog mig under läsningen.

Av de heliga personligheter som beskrivs i boken är det inte många som kroppsligen finns kvar i sina ashrams idag. Visst kommer det nya gurus och swamis, men är det inte så att hela denna ashram-verklighet är något otidsenligt, något som har svårt att hålla sig levande på ett rent och riktigt sätt i ett alltmer förvandlat samhälle — också i Indien? Vad kommer att återstå i morgon? Hur kommer morgondagens gurus och ashrams att se ut?

Är det inte egentligen så att det krävs en alldeles särskild kultur som bakgrund till dessa män och intresset för dem? Är det kanske så att de människor som i Indien har blivit religiösa och filosofiska vägledare på ett personligt plan i ett annat samhälle skulle ha blivit någonting helt annat — tex (för att nu ta ett extremt exempel) militärdiktatorer?

Personligen kan jag inte undgå att känna mig lätt skakad när jag läser Ursula von Mangoldts oförskräckta beskrivning av hur "långa rader av människor - - - rytmiskt marscherar förbi" Sri Aurobinden livsledsagerska, den 80-åriga Modern (som står orörlig framför en med hennes emblem försedd karta över Indien) "till tonerna av marschmusik eller operamelodier med ena handen uppsträckt och blicken riktad mot henne".

"Det är", skriver Ursula von Mangoldt, "inte militärt tvång, utan en fri impuls som förenar hela gemenskapen i denna förbimarsch."

Den sortens fria impulser tror jag man ska se upp med.

Tomas Löfström

LEENDE BISKOPEN

en modern sökares andliga äventyr

av Ingrid Nyborg-Fjellander

Larsons Förlag

228 sid. — 27 bilder

Pris 39:10 plus moms 6:90

summa 46:—

(ingen moms utanför Sverige)

Kan rekvideras hos

GRAAL, 181 31 Lidingö

Postgiro 150 351-5. Tel. 08/767 05 73

I vanliga bokhandeln

BUDDHISTISK LITTERATUR

Everyman's Ethics

Fyra av Buddhas tal i engelsk översättning av Narada Maha Thera.

32 sidor, 5:—

Buddhistisk meditation

av Francis Story

32 sidor, ca 7:—

Buddhismen i ett nötskal

av Narada Maha Thera

80 sidor, ca 15:—

Kan beställas från

BUDDHASASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

De svenskspråkiga titlarna finns även i bokhandeln.

A B C-BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1 av Jan Sandell

Upptar de viktigaste grundreglerna för uppbyggandet av det nya mänskliga samhället.

Del. 2 och 3 (under utarbetning)

Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak och verkan), djurplågeriet, meditation, framtidens samhälle, nya tekniska forskningar om universums skapelse och framtidens rymdresor med ny teknik.

PRIS Del 1. Kr. 3:— + porto.

Namn

Adress.....
(v.g. texta)

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

RELIGIÖS FRIHET ett privilegium för vår tid

Sven Magnusson

En buddha

"Frihet i det religiösa ger möjlighet till egna personliga ställningstaganden inför alla mer eller mindre olika påståenden om vad som är sant. För många är det betydelsefullt att öva sin förmåga till mentalt, intellektuellt arbete med de stora frågorna, och det är en skillnad mellan att övertaga andras attityder och att genom eget provande nå antingen ett tvivel, som ofta kan vara skapande, eller en förvisning som utgår från ett tydligt samvete. Då blir det kanske även plats för ännu en möjlighet — att friheten till individuell åsikt övergår i frihet från överdrivet fasthållande av yttre — formulerade och därmed ofta avgränsade — försanthållanden. I ett nytt 'tomrum' kan man så djupare förnimma subtilare kvaliteter." Så läser vi i **Communio, Liberalkatolska Kyrkobladet**.

Det kan vara skäl att erinra om att den religionsfrihet och begynnande jämlikhet mellan religionerna som vi nu har, är något nytt och utmärkande för vår egen tid. Under några århundraden regerades Sverige i religiöst av-

seende maktfullkomligt av den evangelisk-lutherska kyrkan. Inte ens utomkyrkliga, kristna väckelserörelser var tillåtna. Icke-kristna religioner kände man väl knappast alls till.

Vi talar ibland om kristendomen som "våra fäders tro". Men den har faktiskt aldrig accepterats av vårt folk i fritt val mellan skilda religioner och filosofier. Genom andligt tvång blev kristendomen allenarådande i vårt land. När numera landet är öppet för alla tänkbara religioner att missionera och vinna anhängare, är det naturligt att det finns sökande människor som vänder sitt intresse till "ny" tro. De vill undersöka buddhism, hinduism, baha'i osv.

Genom **Sökaren** vill jag ge upplysningar om trosalternativ som finns. Religion och kristendom är inte alldeles samma sak. Och "kärleksläran" är inget specifikt kristet, utan något allmänmänskligt, som man påträffar hos all högre religion och i skilda former och termer i världsliga sammanhang.

Kristendomen har bl a sina teser om arvsynd, Guds försoning med mänskligheten genom Jesu offerdöd på korset, frälsning genom tron på Jesus, Guds godhet, hoppet om paradiset osv. Inom hinduismen finner man i stället sådana idéer som Gud i allt, reinkarnation och nirvana samt på det moraliska planet ahimsa, icke-våld, som även innebär förbud att göra illa mot djur. Religiöst tänkande som sådant är något mycket större, både på djupet och bredden, än en religion som enbart är fixerad vid sin bibel och som i utpekulerad teologisk dräkt andligt erövrat vårt folk — och till slut gjort det irreligiöst, likgiltigt för religiösa värden.

Kristendomen är en del av den mänskliga religiositeten, storslagen på flera sätt, om den tolkas fritt och fint, med en lära om betydelsen av kärlek till nästan, vilken inspirerat till mångt stordåd på barmhärtighetens område. Men dess anspråk på att vara den enda Sanningen, den enda Vägen, är främmande för vår tid.

SÖKAREN

Nr 8 1976 Årgång 13

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB, Borås, 1976

PRENUMERATIONSPRISER:

Helår (10 nr) 45:— (1977 52:—)

Halvår 24:— (1977 28:—)

Annonsspriser (moms tillkommer):

Helsida 500:—, halvsida 300:—, småannonser 10:— per spalt-cm men minst 30:—.

INNEHÅLL:

Sri Chinmoy lär oss "hjärtats väg" 2

Margareta Sundgren-Danell:

Ur spillrorna av min smärta 5

Margareta Sundgren-Danell:

Rundvandring hos trossamfund 6

Alf Ahlberg svarar på frågor 10

Rolf Ejvegård:

William James och parapsykologin 12

Håkan Blomqvist:

John Keel, en säregen ufolog 14

Livsorienteraren Olle Wedholm 15

SM:

Personlighetsutveckling 16

Per Ragnar:

Reflexioner 18

Utländsk bokvandring med Roland Adlerberth 19

Tidskrifter 22

Meditation i skolan 26